

Židům

7. kapitola 1. Část

(Melchisedech)

¹ ...večer je slyšet zpívat Joyce. Věděli jste, že ona je zázrakem sama o sobě? Ta malá dívenka, jak ona je schopna všechno toto promyslet? A každý večer si pro nás připraví něco nového? Jak ona je schopna si toto všechno promyslet. To musí být opravdu malý talent. Nechť Pán požehná tomuto dítěti.

² Nuže, zítra v půl třetí, v obřadní síni v Charlestownu v Indianě; naše drahá, zesnulá sestra Colvinová, chtěli bychom jí prokázat poslední poctu v obřadní síni a u hrobu zítra odpoledne. Ona zde jednou žila, jako vy dnes večer, ale dnes již odešla za oponu, kam vy také jednou půjdete. A všichni, kteří by se chtěli zúčastnit této bohoslužby, nuže, budete tam vítáni. Bude to rovněž velikou pomocí Colvinově rodině, když si uvědomí přítomnost lidí z této modlitebny, oni sem všichni do toho shromáždění přicházeli po dlouhou dobu a tak dále... a budeme rádi, když přijdete. A já si myslím; náš drahý bratr McKinney, ten, který kázal na pohřbu mého bratra před mnoha lety, on bude mít tu hlavní část na tom pohřbu a já jsem byl požádán, abych mu přišel asistovat během pohřební bohoslužby.

³ Dnes večer jsem se trochu opozdil. Měl jsem totiž až moc železek v ohni a nevěděl jsem kudy kam. Je tak mnoho telefonních hovorů a také nehody na silnicích, a lidé volají a přicházejí. A tak právě před chvílí, před několika okamžiky jsem odjel z Louisville, abych se sem rychle dostal. Musel jsem odložit několik volání, opravdu nouzových žádostí, které, jak předpokládám, musí být vyřízeny ještě dnes večer. A tak se modlete za nás, když tam půjdeme.

⁴ A dnes ráno — ještě jsem se nedostal ke svému textu ze 7. kapitoly knihy k Židům. A než si to dnes večer otevřeme, chtěl bych ještě oznámit o bratrovi Grahamovi Snellingovi a jeho stanových shromážděních tam nahoře při ulici Brigham. Bude-li vůle Páně, chtěl bych být ve středu večer zpět a stanovíme si určitý večer, kdybychom tam přijeli jako delegace navštívit shromáždění bratra Grahama někdy v tomto týdnu. A on řekl, že má hezký zástup lidí. A on si nás bude cenit, když tam přijdeme, abychom mu pomohli. Bratr Graham

Snelling, kdokoliv z vás přítomných, který by si přál zúčastnit se těchto shromáždění, je to prostě nahoře, na konci Brighamovy ulice. Všichni vám řeknou, kde to je. Je to za hřištěm, tam je postavený stan. On si určitě bude vážit vaši spolupráce... Protože my, jako sbor jsme mu slíbili sto procentní spolupráci, a tak se mu budeme snažit pomoci.

⁵ Nuže, jakmile se dostaneme k tomuto místu... Bude-li vůle Páně, k 11. kapitole k Židům, což se stane za několik dnů, bude-li vůle Boží a myslím si, že tam prožijeme nádherný čas.

⁶ Ó, Pán nás požehnal dnes ráno zázračným způsobem. Ó, jak On na nás vylil svého Ducha! A nyní dnes večer od Něj očekáváme, že to zopakuje; a pak ve středu večer a tak dále. A po zbývajících večerech, kdy budu chybět, bude zde bratr Neville, který to povede přímo dál, pokud já budu někde mimo.

Lukáš 22:42

⁷ Nikdy nevím, co mě může každou chvíli potkat; možná jsem v této chvíli zde a za hodinu budu už zavolán do Kalifornie. Vidíte, člověk prostě neví, kam ho Pán pošle. A proto je pro mě obtížné naplánovat si své pracovní cesty a říct si: „Dobrá, půjdeme *tam* a *tam*.“ Já můžu začít nějakou určitou věc a Pán mě pošle někam na jiné místo, rozumíte. A tak prostě nevíme, co On udělá. Tedy, říkáme: „Bude-li vůle Páně.“ A myslím si, že nám je pověřeno... nebo nařízeno Biblií: „Bude-li vůle Páně, pak uděláme *to* nebo *ono*.“ A tak jestliže nedodržíme své závazky... nedodržíme ty své závazky, cítíme, že možná Pán měl v úmyslu, aby se tak nestalo.

⁸ Jednoho dne jsme byli s bratrem Robersonem a bratrem Woodsem zdrženi. A my jsme se divili: „Proč?“ Seděl jsem tam, díval se do mapy, pokračoval jsem rovnou dolů a ujeli jsme asi padesát mil přímo zpět na sever. A já jsem cestoval po silnicích od svých čtrnácti let a nevím, jak se mi to mohlo stát. Byli jsme tam u toho všichni tři. Všichni jsme již po dálnici cestovali, dívali jsme se do mapy, snažili jsme se držet silnice č. 130, projížděli jsme Illinoisem, pak jsme trochu odbočili a nevšimli jsme si, že slunce je za námi místo toho, aby bylo před námi. Jeli jsme na sever, místo toho, abychom jeli na jih. A víte, první věc, kterou jsem řekl, když jsme projeli křižovátku: „Nejsme na správné cestě.“ Podívali jsme se a zjistili jsme, že jsme padesát mil mimo, a jeli jsme špatně, rovnou nazpět.

⁹ A když jsme se tak vraceli, vyprávěli jsme si. Řekl jsem: „Víte proč?“ Pán nás mohl tímto způsobem vést kolem té cesty, aby nás zachoval od nějaké strašné nehody nebo něčeho jiného. A víme, že

všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří Pána milují. A to je všechno, na co musíme pamatovat.

¹⁰ Nyní tedy, dnes večer bychom chtěli začít krátkou lekcí vyučování. Nemyslím si, že se možná dnes večer dostaneme až... To je veliká kapitola vyučování pro církve o desátcích. Je to velké téma, u kterého bychom mohli zůstat dlouhé týdny, pouze u této jediné věci: jak Abraham zaplatil desátek Melchisedechovi a zda je to nezbytné.

¹¹ Nevadí vám někomu ten ventilátor tam vzadu? Nechtěli byste ho raději vypnout? Jestliže někomu vadí, jestliže mu fouká některý z těch ventilátorů přímo do tváře; pokud ano, zvedněte ruku. Nebo pošlete někoho z uvaděčů, pošlete někoho nahoru zde k bratrovi a on to vypne. Já se to snažím odklonit od sebe. A víte co potom, začne mi být teplo a zapotím se, a ihned ochraptím. A tak je to na vás a v žádném případě mi to nebude nijak vadit. My si přejeme, abyste se zde cítili pohodlně. Nechtěli bychom zabrat příliš vašeho času, ale věnovat se rovnou Slovu. A předtím, než to uděláme, promluvíme si krátce s jeho Autorem:

1. Korintským 2:9

¹² Nuže, Nebeský Otče, nevíme, co je pro nás připraveno. Ale víme pouze jednu věc a jsme přesvědčeni, že před námi leží pouze dobré věci. Je totiž napsáno: „Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří Ho milují.“

¹³ A my se modlíme, abys pro nás otevřel dnes večer nebeské průduchy ve Tvých skladištích a dal nám Tvé Slovo, které bude něčím vhodným; něčím, co rozhojní naši víru jakožto křesťanů, a upevní nás v Evangeliiu mocněji než předtím, když jsme na toto místo přišli. Uděl nám toho, Otče. Ať Duch Svatý vezme Boží Slovo a oznámí je každému srdci podle jeho potřeby. Prosím o to ve jménu Ježíše, Tvého milovaného Syna. Amen.

Židům 6:20

¹⁴ Nuže, dnes ráno jsme skončili v 6. kapitole v posledním verši, a tak můžeme přejít rovnou do 7. kapitoly:

Kam za nás vstoupil... náš předchůdce Ježíš, jenž se navěky stal nejvyšším knězem podle Melchisedechova řádu.

Židům 7:1-3

¹⁵ Teď bychom chtěli přečíst první tři verše... nebo dva verše... nebo raději první tři verše 7. kapitoly tak, abychom mohli z tohoto

místa rovnou začít.

Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz Nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi, vracejícímu se od pobití králů, a požehnal mu.

Jemu také Abraham oddělil desátek ze všech věcí. [Zde jsou vaše desátky.] Ten je podle výkladu nejprve Král spravedlnosti,... dále pak také Král Sálemu, což znamená Král pokoje.

Bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemaje počátek dní... ani konec života, ale připodobněn Božímu Synu zůstává knězem navždycky. [Jaké nádherné prohlášení!]

Nuže, budeme se muset vrátit kousek zpět do Starého zákona, abychom vykopali tato veliká zrna. Ach, ó, já to velice miluji!

¹⁶ Víte, v Arizoně jsme kdysi hledali zlato. A šli jsme a vyhledali si nějaký nadějně vyhlížející pozemek. Pan MacKnelly a já jsme si prohlíželi místo, které vypadalo jako... malé jámy a kanály, kterým jsme říkali „rýžoviště.“ On mě tam přivedl a ukázal mi, jak se prosívá a vyfoukává písek. A znovu se prosívá a vyfoukává. A já jsem se pozastavoval nad tím, proč to dělá. A zjistil jsem, vidíte, že když jsem vyfoukával písek; on je lehčí. Všechno, dokonce i olovo je lehčí než zlato. Zlato je těžší než olovo. A když to profoukáváš, všechny zbývající kovy a písek i nečistota je vyfoukána, ale zlato zůstává přímo na povrchu. A proto jestliže tam máte nějaké rýžoviště, pak se tam určitě nalezne nějaká zlatá žíla. A déšť z toho vyplavil nějaké malé kousky. A my jsme je posbírali a tak dále, a prokopali jsme téměř celé to návrší a snažili jsme se to zlato najít. A pak jsme vzali krumpáče, vrtali jsme díry do země, kopali jsme. Použili jsme i dynamit a vyhodili to do vzduchu. Dělalí jsme šachty, dostávali jsme se níž a níž, až bychom našli... abychom se dostali na tu hlavní žílu. Této činnosti se říká „zlatokopectví.“

¹⁷ A dnes večer se pokusíme vzít Boží Slovo a použít Ho skrze moc Ducha Svatého k vyfoukání z nás všech lhostejnosti a pochybnosti, všeho toho malého a lehkého chmýří, které nemá žádný základ, které nemá žádnou váhu v našem životě. Chceme to vyfoukat pryč natolik, abychom se mohli dostat na tu slavnou žílu. Touto žilou je Kristus.

¹⁸ A nyní tedy s Boží pomocí, budeme číst a studovat Jeho Slovo. Tři poslední kapitoly, o kterých jsme mluvili, měly souvislost se

slyšením, stejně tak teď, jako i tehdy; Melchisedech.

Židům 7:1, 2

19 Nuže, domnívám se, že Pavel nám dává výklad:

Protože tento Melchisedech, král Sálemu, [„Král Sálemu,“ a každý písmák ví, že Sálemu bylo předtím... Jeruzalém se předtím jmenoval „Sálemu.“ On byl tedy králem Jeruzaléma. Sledujme Ho!] **kněz Nejvyššího Boha,** [To znamená přímlovce i prostředníka.] **který se setkal s Abrahamem** [Chtěl bych se dostat k Jeho rodokmenu, tohoto velikého Muže, abychom se nejdříve dozvěděli, kým On je a pak budeme pokračovat ve vyprávění.] **vracejícímu se od pobití králů, a požehnal mu.**

Jemu také... Abraham oddělil desátek... ze všech věcí... podle výkladu nejprve Král spravedlnosti,...

Židům 7:2

20 Nuže sledujte: „Spravedlnost!“ Nuže, my máme vlastní spravedlnost, máme rovněž pokryteckou spravedlnost, převrácenou spravedlnost, jsou různé druhy. Ale je jedna opravdová spravedlnost a to je spravedlnost pocházející od Boha, a tento muž byl Králem spravedlnosti. Kým On mohl být?

Židům 7:2

21 Nuže, On byl Králem spravedlnosti, Králem Jeruzaléma, Králem spravedlnosti, Králem pokoje. Ježíš byl nazván „Knížetem pokoje“; a kníže je královským synem. A tak tento muž byl Králem pokoje, On musel tedy být Otcem, Knížetem pokoje. Chápete to?

Židům 7:3

22 Nuže, podívejme se na Jeho rodokmen trochu dál, abychom věděli, kam směřujeme:

Bez otce [Nuže, Ježíš měl Otce. Věříte tomu? Jistě, měl.] **bez matky,** [Ježíš měl matku, ale tento muž neměl ani otce ani matku.] **bez rodokmenu,** [On neměl nikdy předka, z kterého pocházel, původ...] **nemaje počátek dní,** [On neměl žádný čas svého počátku.] **ani konec života;...** [Nemohl to být tedy nikdo jiný než samotný Bůh! To mohl být pouze On.]

Židům 7:2, 3

23 Nuže, jestliže si všimnete, zatímco čteme tento verš, vidíte: „Ten je podle výkladu, nejprve Králem spravedlnosti.“ To není to místo,

do kterého směřuji. Třetí verš:

... ani konec života; ale připodobněn Božímu Synu;
[Nuže, On nebyl Synem Božím, protože kdyby On byl Synem, měl by počátek, a ten muž neměl počátek. Jestliže byl Synem, musel mít oboje, otce a matku. A ten muž neměl ani otce ani matku, ale byl podoben Božímu Synu.] zůstává knězem navždycky.

Židům 7:3

24 Nuže Dr. Scofield se snaží přesvědčit, že to bylo kněžství nazvané „Melchisedechovo kněžství.“ Ale já bych vás chtěl k tomu za několik minut dovést. Jestliže to bylo kněžství, ono muselo mít počátek a také muselo mít i konec. Ale tento neměl ani počátku ani konce. A on neřekl, že se setkal s „kněžstvím,“ on se setkal s mužem! A nazval ho „Melchisedechem.“ On byl osobou, nikoliv denominací, ne kněžstvím ani otcovstvím. On byl absolutně mužem, který se jmenoval Melchisedech, který byl Králem Jeruzaléma. Ne kněžství, ale Král bez otce. Kněžství nemá otce. A tento muž byl bez otce, bez matky, bez počátku dní, bez konce života.

25 Nuže, Syn Boží... Hle, kým On byl, to byl Jahve! To byl Sám Všemohoucí Bůh. Nemohl to být nikdo jiný.

Židům 7:3

26 Všimněte si: „On zůstává.“ On zde má svědectví, že žije. On nikdy neumírá. On nikdy nebyl jiný, než živý. „On zůstává navěky.“

27 Nuže, Ježíš byl připodobněn Jemu. Bůh se lišil od Ježíše v tom, že Ježíš měl počátek. Bůh neměl počátek; Melchisedech neměl počátek, a Ježíš měl počátek. Ale Ježíš byl připodobněn Jemu. Knězi, zůstávajícímu navěky.

1. Mojžíšova 18:17, 18

28 Nuže, když byl Melchisedech na zemi, On nebyl ničím jiným, než samotným Bohem, Jahvem, který se zmanifestoval skrze stvoření a byl zde jakožto teofanie. Abraham se s Ním jednou setkal ve svém stanu. A jak jsme již řekli dnes ráno: „Abraham Ho poznal. A On řekl Abrahamovi, co se chystá udělat. Protože On nemínil zanechat a zatajit dědici světa věci, které se chystal udělat.“

1. Mojžíšova 18:17, 18; Matouš 5:5; Efezským 5:8; 1. Těsalonicenským 5:5

29 Možná se tu na chvíli zastavím, abych řekl: Bůh má i nadále stejné mínění o své církvi. Vy nejste dětmi tmy; jste dětmi světla. A my, kteří... „Blaze mírným, neboť oni přijmou zemi za své dědictví.“ A co pak Bůh, který jednal s Abrahamem, jenž se měl stát dědicem země...

a On řekl: „Zatajím snad před Abrahamem, co se chystám udělat?“ O co víc On zjeví svá tajemství své církvi, která se má stát dědicem země!

Daniel 11:32; Daniel 12:4, 10

³⁰ Daniel řekl: „Mnozí budou pilně zpytovat i rozmnoženo bude umění.“ A řekl: „Moudří onoho dne budou znát Boha a budou v onom dni dělat hrdinské činy. Ale bezbožní nebudou znát nebeského Boha.“ Oni Ho sice znají pod nějakou rituální formou, jak bylo řečeno v naší první lekci, ale neznají Ho na cestě dokonalosti. A Bůh může jednat pouze skrze dokonalost, jelikož On sám je dokonalý. Požehnáno buď Jeho jméno! To musí být dokonalý kanál, skrze který Bůh působí, protože On nemůže udělat nic jiného, než působit skrze dokonalost. On nemůže sám Sebe poskvřit nižádným způsobem.

1. Korintským 1:20; 1. Korintským 2:14; 1. Korintským 3:19; 2. Korintským 5:17

³¹ A pak pochopíme, proč Ježíš přišel, aby sňal naše hříchy, abychom se i my mohli stát dokonalí, aby Bůh mohl působit skrze svou církev. Právě v tom vězí to tajemství. A ohledně toho, je tento svět slepý. Právě kvůli tomu vám říkají, že jste přišli o rozum. Oni se snaží říkat: „Vy nevíte, o čem mluvíte.“ Protože věci Páně jsou bláznovstvím moudrým tohoto světa. Ale věci světa jsou tělesné pro věřícího. A tak ty jsi jiným člověkem; ty žiješ v jiné oblasti. Již více nejsi z toho světa; přešel jsi z *tohoto* života, do života *nového*.

³² A proto to Bůh zjevuje, nikoliv však tomuto světu, ne nějakému psychologovi nebo nějakým vzdělaným kazatelům, ale pokorným srdcím! Svým lidem, kteří jsou tiší, On jim zjevuje tajemství těchto velikých Božích věcí. Vidíte to?

1. Mojžíšova 12:3; 1. Mojžíšova 18:18

³³ Nuže, Abraham se měl stát dědicem světa. Skrze semeno Abrahamovo měly být požehnány všechny národy. A tak Bůh sestoupil a mluvil s ním ve formě jistého muže. Nuže, Bůh byl stále na zemi. Bůh nikdy neopouštěl tuto zem. Kdyby někdy opustil tuto zem, nevím, co by se pak s ní mohlo stát. Ale Bůh se tu vždycky nacházel v nějaké podobě. Ó, oslaveno buď Jeho jméno!

Jan 15:5; 2. Korintským 3:2

³⁴ On byl s dětmi na poušti vycházejícími z Egypta ve formě světla. On promlouval k Abrahamovi v lidské podobě. K Mojžíšovi promlouval v lidské podobě. K církvi promlouval v lidské podobě (svého Syna Ježíše Krista). A On promlouvá dnes skrze svou církev, skrze pomazanou církev živého Boha, skrze hliněné nádoby: „Vy jste ratolesti, Já jsem vinný kmen.“ Bůh stále hovoří, a svět vidí Ježíše tak,

jak ho vy předvedete. Hle, jak tento svět... „Vy jste psanými epistolami, které jsou čteny všemi lidmi,“ váš život svědčí o tom, kým jste.

1. Mojžíšova 11:31; 1. Mojžíšova 12:1

35 Nuže, když se Abraham vracel... Vrátime se teď na chvíli zpět a přečteme si o něm z knihy 1. Mojžíšova. Ve 14. kapitole 1. Mojžíšova, tuším, že je to tam. Ó, jak nádherný je zde ten příběh. Nuže, my všichni víme, jak Abraham, jak ho Bůh povolal z Kaldejské země z města Ur a řekl mu, aby se oddělil od svého příbuzenstva.

36 Bůh povolává muže a ženy, on je povolává, aby se oddělili! Nuže, to je problém dnešních církví: ony se nechtějí oddělit od těch starých tělesných nevěřících. A proto nemůžeme dojít někam dál. Ocitáme se v takovém tělesném toku a říkáme: „Ó, Jim, to je prima chlap, když si vypije. Chodíme spolu do herny, ale já nehraji kulečnick, já jdu s ním do společnosti; oni tam vykládají sprosté vtipy, ale já to nedělám.“

2. Korintským 6:14, 17

37 Vyjděte z nich! Je to tak. Oddělte se! „Nedotýkejte se nečistých věcí a Já vás přijmu,“ praví Pán. „Netáhněte společné jho s nevěřícími, netáhněte to nerovné jho.“ Nedělejte to. Oddělte se.

38 A Bůh povolal Abrahama k oddělení se od všech svých příbuzných proto, aby chodil s Ním. Bratře, někdy to znamená i opustit církev. A to byl právě případ Pavla; on musel opustit svou církev. Stejně tak to může být pro mnohé z vás. Někdy to znamená opustit dům. Někdy to znamená opustit otce a matku, opustit všechno. Nechci tím říct, že je tomu pokaždé tak, ale někdy je to opravdu tak. To znamená, že musíte odstranit všechno, co je mezi tebou a Bohem, a chodit s Ním pouze sám. Ó, to požehnané sladké obecenství! To společenství, které můžete prožívat, když se oddělíte sami od těchto věcí světa a od tělesných věřících, kteří se vám posmívají, a začnete chodit pouze s Kristem.

Matouš 19:29; Matouš 28:20; Židům 13:5

39 Kolikrát jsem musel děkovat Bohu! On řekl: „Já ti dám otce, matky, v přítomném světě. Já ti dám přátele a spolubratry, nikdy tě neopustím, nikdy tě nezanechám. I kdyby se celý svět vůči tobě obrátil zády, Já půjdu s tebou až do konce cesty.“

40 Jak požehnané privilegium, že je člověk vybízen následovat Pána Ježíše a oddělit se od všech tělesných přátel, a následovat Pána. A jestliže se někdo chová nesprávně a přetvařuje se, že je křesťanem, miluje věci tohoto těla, bylo by lepší, aby sis ihned vyhledal jiného

společníka. Je to tak. A jestliže s tebou nikdo nepůjde, je tu Někdo, kdo zaslíbil, že s tebou půjde a to je ten požehnaný Pán Ježíš. On s tebou půjde.

1. Mojžíšova 12:1, 4

41 Bůh řekl Abrahamovi: „Odděl se.“ A ačkoliv Abraham byl pouhým člověkem, on vzal svého otce, vzal svého bratra, svého synovce, všichni byli na něm závislí. A Bůh ho nikdy nepožehnal, dokud neudělal to, co mu Bůh řekl, abych udělal.

42 Tímto neříkám, že nejste křesťané. Nikomu křesťanství neupírám. Ale říkám toto: Jestliže vám Bůh sdělí, abyste něco udělali, On vám nikdy nepožehná, dokud to opravdu neuděláte. Já dnes večer stojím za kazatelnou s jednou takovou věcí, která na mě visí. Moje shromáždění za poslední dva roky nebyla taková, jaká měla být. A je to proto, že jsem zklamal Pána. On mi řekl, abych šel do Afriky a pak do Indie. Tady to máme, mám to tu poznamenáno vzadu v této knize, právě nyní.

43 Manažer mi telefonoval a řekl: „Nech ty Afričany, Indie je připravena.“

44 Duch Svatý se se mnou setkal a řekl: „Pojedeš do Afriky, jak jsem ti řekl.“

45 Uplynul další rok. A manažeri... Já jsem na to zapomněl, on řekl: „Jedeme do Indie; lístky jsou již vystaveny.“

46 Vyrazil jsem, zapomněl jsem na to, dokud jsme nedorazili do Lisabonu. Jedné noci jsem si myslel, že umírám. Druhý den ráno jsem se dobelhal do koupelny, abych se vykoupal. Ó, byl jsem tak nemocný. Sotva jsem mohl vstát. A tam v koupelně viselo to světlo a řeklo: „Vždyť jsem ti řekl, že máš jít nejdříve do Afriky.“

47 Má shromáždění začala od této doby pomalu upadat. I když jsem odcestoval do Indie, kde bylo shromážděno téměř půl milionu lidí, ale nedělal jsem to, co mi řekl Bůh. A pocituji, že moje shromáždění nebudou úspěšná, dokud se nevrátím rovnou zpět a nedám tu věc do pořádku. Bez ohledu na to, co dělám, Afrika musí být na prvním místě, protože to je třeba udělat. Zde leží věčné Boží Slovo. Ono tu leží. A já to dobře vím. Ale musím se vrátit. A cítím, že v tom nadcházejícím roce přijde doba, kdy s pomocí Páně vylezu ze své ulity.

48 Toto slavné, staré Evangelium, které tak lehce rostlo, jako dub, ale já věřím, že se blíží chvíle, kdy ono rozprostře své větve. Já tomu věřím, to je veliké poselství a veliká věc. Já věřím, že Pán nám dá,

abychom znovu zatřáslí tímto světem ke slávě Boží.

1. Mojžíšova 13:8, 9

49 Musíte dělat to, co vám bylo Bohem uloženo. A tak Abraham šel, vzal své lidi s sebou, on je miloval. To je ta lidská stránka; ale po nějakém čase, zanedlouho jeho otec zemřel a on ho pochoval. Zůstal mu tedy jeho synovec, ale pak vyvstaly hádky a spory, a nakonec se Lot rozhodl a odešel dolů do Sodomy. A všimněte si Abrahama. On se s Lotem nehádal, on řekl: „Jsme přece bratři, nemusíme se hádat. Pozvedni svou hlavu a jdi cestou, kterou chceš. Půjdeš-li na východ, já půjdu na západ. Půjdeš-li na sever, já půjdu na jih.“ To je křesťanský postoj: buď ochoten dát druhému člověku tu nejlepší část. Jednoduše mu to předlož a dovol, aby se sám rozhodl.

Matouš 5:5

50 A proč? Co přimělo Abrahama k tomu, aby to udělal? On věděl o Božím zaslíbení, že celá tato věc bude jeho dědictvím, ať už *tak* či *onak*. Amen. Tak tedy, stan nebo chatrč, proč bychom se měli starat? To všechno patří nám! „Blaze mírným, neboť oni přijmou zemi za své dědictví.“ To všechno patří nám. Řekl to Bůh. A tak dej druhému člověku to nejlepší, pro co se rozhodl, pokud si to přeje, protože je to možná všechno, co kdy dostane. Ale to všechno stejně patří vám, dědicům spasení skrze zaslíbení. To všechno je vaše.

51 A tak Sára, ta nejhezčí žena v zemi, se posadila na stráni vedle svého manžela, jak se na ni slušelo. Ona mohla mít klidně na sobě levnou barevnou sukni, můžeme to nazvat jakkoliv. Zatímco paní Lotová se oblékala jako milionářka. A její manžel byl starostou města; on byl soudcem, který sedával v bráně. Ona měla všechno. Chodila do kroužku šití, chodila si do společnosti zahrát karty, tak jak to měli ve zvyku v Sodomě a Gomoře. Ale Sáře se lépe líbilo žít po boku svého manžela na hubeném jídle, ale přitom vědět, že to je Boží vůlí, než se radovat z bohatství... nebo z dočasných příjemností plynoucích z bohatství. To je pravda. To je, když vás Bůh navštěvuje.

52 A jednoho dne, vy... to vás určitě potká, když si zvolíte nesprávnou cestu, jednoho dne na vás ty věci přijdou. Můžete si s klidem myslet, že jste úplně v pořádku. Můžete si myslet, že vám to nějak projde, ale není to tak. Můžete se domnívat, že se to ututlá, ale to se neututlá. Bůh ví o každé věci. Bůh ví, jestli bereš své vyznání vážně nebo ne. On ví, jestli to míníš vážně, jestli Mu věříš, že jsi spasený a že jsi Ho přijal a že jsi mrtev věcem tohoto světa a že žiješ v Kristu. On to ví.

53 Nuže, sledujeme Abrahama... A přál bych si, abyste si všimli toho opravdového ducha. Ó, celá tato požehnaná věc zde, to je milost. Přál bych si, abyste teď se mnou na chvíli četli ze 14. kapitoly druhé Mojžíšovy.

54 Nuže, první věc, která potkala Lota, když tam přišel, to byly trable. Proč? On byl mimo Boží vůli. A jestliže se dostaneš do problémů, když jsi v Boží vůli, Bůh ti z toho pomůže. Ale jestliže se ocitneš v problémech, když jsi mimo Boží vůli, zůstává pouze jedna jediná věc: vrátit se znovu do Boží vůle.

55 Nuže, ti králové se všichni shromáždili a oni měli na zřeteli, že tyto roviny měly dostatek vláhy a že jednoduše přitáhnou a obsadí tu starou Sodomu a Gomoru, a podrobí si ji. A skutečně to udělali. A když tam přišli a zmocnili se jí, vzali s sebou rovněž Lota.

1. Mojžíšova 14:14

56 Nyní bych si přál, abyste si všimli Kristova Ducha zde v Abrahamovi. Sledujte ten 14. verš:

Uslyšev tedy Abram, že by zajat byl bratr jeho, [Pochopili jste to?] že by zajat byl bratr jeho, vypravil způsobilých k boji a v domě svém zrozených služebníků tři sta a osmnácte, a honil je až k Dan.

1. Mojžíšova 14:14

57 Ó, jak požehnaná myšlenka o milosti! Abraham, když jeho bratr, ač odpadlík od Těto milosti, ač ve stavu odpadlictví... když uslyšel, že se ho tento svět zmocnil a že byl odveden, a odvedli ho s sebou, aby ho zabili. Abraham jednal skrze Kristova Ducha. On přišel a ozbrojil všechny své muže, kteří se narodili v jeho domě, a vydali se za nimi, a pronásledovali je celou cestu až do Dan. A Dan to je ta nejvzdálenější část Palestiny, to znamená z jednoho konce na druhý; z Dan do Bersabé. A to je předobraz Kristův, když On uviděl, že tento svět byl zajat... upadl, On pronásledoval nepřítel do konce, aby přivedl nazpět padlou Adamovu rasu.

1. Mojžíšova 14:16

58 Chtěl bych, abyste si všimli následujícího verše, jak sladce zde Duch skrze něj promlouvá. Dobře, nyní 15. verš:

A odjal zase všechno zboží; [všecko] také i Lota bratra svého se statkem jeho zase přivedl, ano i ženy a lid.

1. Mojžíšova 14:14, 16

59 Když se Abraham pustil za nepřítelem, který zajal jeho bratra,

on je pronásledoval napříč celou zemí až do Dan a přivedl nazpět všechno, o co přišel v té prohře.

60 Jak nádherný předobraz Krista, který v nebi uslyšel, že jsme byli ztraceni a přišel a pronásledoval nepřítele celou cestu až do pekla, a ukořistil ztracené duše, a přivedl nás zpět, a vrátil nám všechno, co jsme měli před pádem; my odpadlíci, my, kteří jsme se narodili, abychom byli Božími syny, a byli jsme převráceni na ďáblové syny; takovými jsme byli učiněni, a byli jsme žádostiví věcí tohoto světa a dělali jsme špatnosti, a byli jsme nenasytní jako Lot, zaprodali jsme naše prvorozenství, a chodili jsme podle způsobu tohoto světa; Kristus však sestoupil dolů, i když jsme byli padlí. Bůh věděl od počátku, kdo bude spasen a kdo ne. A proto sestoupil a pronásledoval nepřítele skrze život, smrt, ráj až do samotného pekla. Po celé cestě ze Slávy do pekla a zvítězil nad mocnostmi pekla a zmocnil se ďábových kličů. Povstal a obnovil znovu lidský rod, že mohou být opět syny a dcerami Božími.

61 Vidíte zde Abrahamova ducha? Ducha Kristova, který přichází v něm?

1. Mojžíšova 14:17

62 A přál bych si, abyste sledovali ještě kousek dál, zatímco budeme číst:

Tedy vyšel král Sodomský proti němu, když se navracoval od pobití Chedorlaomera a... králů... kteří byli s ním, k údolí Saveh, kteréž je údolí královské.

1. Mojžíšova 14:18, 19

63 Oni vyšli. Král Sodomy byl přiveden zpět, jeho bratr byl přiveden zpět, děti byly přivedeny zpět. A zde mu vyšli naproti králové, aby se s ním setkali... a rovněž je zde to, k čemu bych se chtěl dostat, k poselství, sledujte:

Melchisedech také král Sálem, [Král Jeruzalému, Král pokoje] vynesl chléb a víno; a ten byl kněz Boha silného nejvyššího.

I požehnal mu a řekl: Požehnaný Abram Bohu Silnému nejvyššímu, kterýž vládne nebem a zemí.

64 Melchisedech Král Sálemu, reprezentoval rovněž sama Sebe uprostřed těch zbývajících králů. A všimněte si, bitva byla dobojována, Duch Boží, Kristův byl v Abrahamovi... Kristův, on přiváděl svého

upadlého bratra, přivedl ho zpět do jeho zákonitého stavu, ke všemu, co předtím ztratil; přivedl ho k tomu zpět. A když to udělal, On vynesl chléb a víno, konala se večeře Páně. Copak nevidíte, kým byl Melchisedech? To byl Bůh! On přinesl chléb a víno, večeři Páně, po skončené bitvě.

Matouš 26:36

65 Nuže, otevřme si teď Matouše 26:26, hned teď, a přesvědčme se o tom, co zde Ježíš říká. V knize Matouše ve 26. kapitole, rovněž 26. verš, měli bychom si kousek z toho přečíst. Dobrá, Matouš 26:26:

Tedy Ježíš přišel s učedníky na místo zvané Golgota... nebo Getsemane, [chtěl jsem říct] a řekl jim: „Posadte se tu, zatímco já se odejdu tamhle modlit.“ [Tak se mi zdá, že jsem vzal nesprávné místo Písma.]

Matouš 26:26

66 Matouš 26. verš, 26. kapitoly. Jestliže to někdo má, přečtete mi to, pokud to našel. Moment. To je zde nádherný předobraz, nerad bych, aby to uniklo vaší pozornosti. Zde to máme, (je to zde, sestro):

A když jedli vzal Ježíš chléb, požehnal [Co to znamená? Bitva byla skončena.]... rozlomil a dal ho učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, to je mé tělo.“

Matouš 26:27-29

67 Vidíte toho Melchisedecha? Stovky let předtím, když se po skončené bitvě setkal s Abrahamem, On přinesl chléb a víno. A zde Ježíš dává svým učedníkům po ukončené těžké bitvě, On jim dává chléb a víno. Sledujte! Sledujte ten budoucí příchod:

Potom vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni,“

neboť to je má krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.

„A říkám vám, že od této chvíle už nebudu pít z tohoto plodu vinného kmene až do toho dne, kdy ho s vámi budu pít nový v království svého Otce.“

68 Teď se nacházíme v bitvě. Jdeme za naším padlým bratrem, kterého před založením světa Bůh předzvěděl a předurčil k věčnému životu. A věci tohoto světa se ho zmocnily jako větrný vír. On se ocitl ve společnostech a třídách, se svou manželkou, chodil sem a tam ulicemi, kouřil, a popíjel, a hýřil, a tímto se snažil naleznout pokoj. A Duch

Kristův v nás, stejně tak jak to bylo s Abrahamem, působí, že jdeme za tímto mužem. S plnou Boží výzbrojí, andělé Boží táboří kolem nás a my jsme vyšli, abychom přivedli zpět našeho padlého bratra.

Matouš 26:29; Marek 14:25; Římanům 8:17

69 A když ta bitva je nakonec za námi, setkáváme se opět s Melchisedechem (požehnaným Bohem), který tam požehnal Abrahamovi, udělil mu toto požehnání a přinesl mu chléb a víno, totiž večeri Páně. A když ta bitva pomine, my se setkáme s Ním. My, kteří jsme dědici Abrahamova zaslíbení, spoludědicové s Kristem v království, setkáme se s Ním na konci cesty a znovu přijmeme chléb a víno, když bitva pomine.

70 Kdo je tedy ten Melchisedech? Ten, který neměl otce, neměl matku, neměl počátek dnů, ani konce života, On tam bude a udělí nám znovu večeri Páně. Pochopili jste to?

71 Když se někdy v určité večery zdržíme... Když se spolu sejdeme a přijímáme večeri Páně z rukou kazatelů, znázorňující, že věříme ve smrt, pohřeb a vzkříšení Pána Ježíše, (tuto záclonu, Jeho tělo, ve kterém se On zahalil, totiž Bůh.) My to přijímáme a tím znázorňujeme, že jsme mrtví věcem tohoto světa a že jsme znovuzrození z Ducha. A chodíme spolu s Kristovým tělem, všichni věřící společně.

Matouš 26:29; Marek 14:25

72 A když ta veliká bitva bude za námi a vystoupíme znovu nahoru s Kristem, přijmeme znovu večeri Páně spolu s Ním v Božím království. A budeme jíst společně tělo a pít krev z této vinné révy v Božím království. Ó, zde je ten Melchisedech! Hle, kým On byl.

1. Mojžíšova 14:18-20

73 Nuže, přečteme si o Něm ještě o kousek dál v 18. verši:

Melchisedech také král Sálem vynesl chléb a víno: [Pochopili jste to?] a ten byl kněz Boha silného a nejvyššího.

Požehnal mu a řekl: Požehnaný Abram Bohu silnému nejvyššímu, který vládne nebem a zemí;

A požehnaný Bůh silný nejvyšší, který dal nepřátely tvé v ruce tvé. I dal mu Abram desátky ze všech věcí. [On zaplatil desátky Melchisedechovi, Abraham Mu dal desátek ze všech kořistí.]

1. Mojžíšova 14:21-24

74 A teď bych si přál, abychom pozorovali, jak Pavel v této věci

pokračuje dál, jak klade základ pro tuto nadcházející lekci, nuže:

Král pak Sodomský řekl Abramovi: Dej mi lid, a zboží vezmi sobě. [Nuže, král Sodomy řekl: „Inu, vrať mi pouze mé poddané a majetek si nech.“]

I řekl Abram králi Sodomskému: Pozdvihl jsem ruky své k HOSPODINU, Bohu silnému nejvyššímu [El Elyon, „vlastník nebe a země,“ a zde] **k Bohu silnému nejvyššímu, který vládne nebem i zemí,**

Že nevezmu od nití až do řeménku obuvi [On nepořádal nějakou velikou kampaň, aby se uskutečnila sbírka peněz, pouze si přál, aby přivedl svého padlého bratra!] **ze všech věcí, kteréž jsou tvé, abys neřekl: Já jsem obohatil Abrama.**

Kromě tolika toho, což snědli bojovníci, a dílu mužů, kteříž se mnou šli...

1. Mojžíšova 14:23

75 Nuže, přál bych si, abyste si všimli, co řekl Abraham: „Nevezmu nit ani řemínek obuvi.“ On nebojoval tento boj, aby na tom vydělal hromadu peněz. A doopravdické, opodstatněné boje nejsou kvůli sobeckým motivům. Války se nevedou kvůli penězům. Války se vedou kvůli jistým principům nebo motivům. Muži bojují o principy; a když Abraham šel, aby přivedl zpět Lota, on tam nešel kvůli tomu, aby dal výprask těmto králům a zmocnil se jejich majetků; on se pustil do boje z principu zachránit svého bratra.

76 A každý kazatel, který je poslán pod inspirací nebeského Krále nebude přijímat peníze, stejně tak nepůjde, aby založil veliké sbory nebo inspiroval denominace. On půjde jenom kvůli principu a tím je „přivést nazpět upadlého bratra.“ A jestli za to dostane deset centů obětí nebo nedostane nic, na tom mu vůbec nezáleží.

77 Jak říkám: „Opravdické války se bojují a vedou kvůli principům a ne kvůli penězům.“ A muži a ženy, kteří se připojují k církvím a přicházejí do sboru kvůli tomu, aby se stali populární, protože tam chodí Jonesovi nebo mění své sbory z malých za velké; děláte to kvůli sobeckým motivům a nestojíte za tím správné principy. Vy byste měli být ochotni se postavit do bitevní linie.

78 V tomto stánku zde, když se nám nedaří a vy muži a ženy odcházíte, jdete na nějaké jiné místo nebo čekáte, dokud se ten spor

nevyřeší nebo ten zmatek nepomine, pak s vaším prožitím není něco v pořádku. Ano.

Matouš 18:15-18

79 Máme zde určitý zvyk, máme zde určitý řád, tento sbor je založen na určitých Biblických principech. Jestliže je tady někdo, kdo nedělá dobrotu a jste přesvědčeni, že ji nedělá, pak jděte za ním a promluvte si s ním. A jestli ho nepřivedete ke smíření, vezměte nějakého jiného bratra s sebou; jednoho, dva nebo víc, a jestli se on nechce ani potom napravit, pak to řekněte před sborem. A sbor ho vyloučí; nebude s ním mít už společenství. A Ježíš řekl: „Cokoliv rozvážete na zemi, to Já rozvážu v nebi.“

Matouš 18:18

80 A právě proto máte tolik problémů, protože se nedržíte Biblických principů. Jestliže ve sboru dělá někdo výtržnosti nebo nějaké špatnosti, vaší věcí není jít a mluvit za zády o tomto muži nebo ženě. Vaší povinností je jít za tímto mužem nebo ženou a říct mu na rovinu v čem se mýlí. A neposlechne-li vás, vezměte s sebou někoho jiného, neposlechne-li však ani toho, pak se s ním církev rozejde. Ježíš řekl: „Co rozvážete na zemi, Já rozvážu v nebi. Co svážete na zemi, Já svážu v nebi.“ To je moc církve.

81 Před nedávnem, jeden z mých přátel, kazatelů, měl chlapce. A ten chlapec chodil do shromáždění, do svého vlastního sboru. Ale pak najednou začal běhat za nějakou dívkou, která kouřila, pila a řádila. Ten kazatel řekl: „Samozřejmě, že to je jeho osobní věc.“ Byl to můj blízký osobní přítel a milý hoch... ale on se prostě celý zbláznil kvůli nějaké mladé ženě. A ona byla vdaná a měla děti... její manžel byl naživu. A on se bál, že budou muset... Že ten chlapec se s ní ožení, a tak ten bratr byl celý znechucený. On mi řekl: „Bratře Branhame, chtěl bych, abys zašel za tímto, za mým chlapcem. Chtěl bych, aby sis s ním promluvil.“

Matouš 18:18

82 Řekl jsem: „Bratře...“ Málem jsem vyslovil jeho jméno. „Máš lepší cestu, neposílej mě. Jestliže ten chlapec nežije správně a lidé ve sboru ho viděli dělat špatnosti, pak je to věcí církve, aby vykonala svou povinnost. To bylo ponecháno na církvi, ať církev jde za ním a řekne mu o tom.“

83 A tak on vzal bratra, šel tam a řekl mu to. A on toho bratra napadl a dal mu na vědomí, aby se staral o své vlastní věci a on, že se bude starat o své. A tak on vzal s sebou dalšího bratra nebo dva (dva Diakony) a šli a promluvili si s tím chlapcem. On je také nechtěl

poslechnout. Pak to řekli církvi. A on se poté, co jeho hřích byl oznámen církvi a byl vyzván, aby se smířil s církví, několik dnů neukázal. Nato ho církev propustila.

⁸⁴ A asi za měsíc dostal zápal plic a doktor řekl: „Není pro něho na světě žádná šance, aby přežil.“ A tak se přibelhal zpět! Bůh ví, jak to má udělat.

⁸⁵ My se to snažíme udělat sami: „Ó, ty bys měl vyhodit *tohoto* i tam *toho* ze sboru. Ty bys měl udělat *to* nebo *ono* nebo něco jiného.“ Udělali jste jako církev tu část, která k tomu náleží? Zde to máte. To je způsob jak je přinutit, aby se připlazili zpátky: vydejte takové jednou ďáblovi.

1. Korintským 5:1, 5

⁸⁶ Co řekl Pavel o tom muži, který tam v té době žil se svou macechou? Nemohli ho nějak přimět k nápravě, on řekl: „Vydejte ho ďáblovi.“ Pozorujte, co se bude dít; v další epistoletě Pavel píše, že ten muž se dal napravit. Jistě, Bůh má způsob, jak své věci docílit, jestliže se jen držíme Jeho pravidel.

⁸⁷ Jestliže se v církvi děje něco nekalého, jestliže to vzniklo ve sboru, každý jeden z vás bratři, jestliže jeden z výboru Diakonů... Jestliže někdo z Diakonů dělá neplechu, ti ostatní Diakoni přijdou, sejdou se a pokusí se toho bratra napravit, řeknou mu, v čem se provinil — nebo jeden z vašich členů, kdokoliv to je. Musí mu to být řečeno. A jestli on to nechce udělat, pak je to třeba říct pastorovi. Pak on bude propuštěn ze sboru; ať je pak pro vás jako pohan a publikán. A pak sledujte, jak si to Pán s ním vyřídí, vidíte. On se vzpamatuje, on se přibelhá. Ale my se o to pokoušíme sami. Víte, snažme se všechno udělat, jak bychom měli. Jinak nikdy nebudeme úspěšní.

⁸⁸ Tak tedy ten Melchisedech, Král Sálemu, Kníže, Kněz Nejvyššího, se setkal s Abrahamem a požehnal mu. A Abraham, on mu dal desátky. A On byl Králem Sálemu. A přinesl chléb a víno, večeri Páně, a dal to Abrahamovi po skončené bitvě (poté, co ten muž byl získán zpět).

⁸⁹ Nuže, „všechny války,“ jak říkám, jsou vedeny kvůli principům. A jestliže ve sboru vznikne nějaká malá válka, pak musí existovat ten správný princip. Musíte bojovat za správnou věc. A každý člen církve by to měl dělat. Tato nauka je pro církev. Právě kvůli tomu jsme zde, právě kvůli tomu tu stojím, pohled, k čemu je Slovo Boží, ono je pro církev.

Matouš 18:15-18; 1. Korintským 5:5

⁹⁰ Nikdy nedovolte, aby něco překáželo v tomto sboru; pokud ano, všichni nesete vinu, každý jeden z vás. A vy ve vašich jednotlivých sborech, jestliže v tom sboru se děje něco špatného, pak nesete vinu, protože vy jste dozorcí této církve. Za to nezodpovídá jenom pastor, za to nezodpovídají jenom Diakoni, je to na vás — jednotlivcích — abyste šli za bratrem a přesvědčili se, jestli ho můžete napravit. Pokud ne, vezměte další dva nebo tři s sebou, potom se vraťte. Pokud neuposlechne, řekněte to církvi. A pak bude propuštěn z Božího království. Bůh řekl: „Jestliže ho propustíte tam, Já ho propustím zde; jen se přidržujete toho řádu.“ A pak On ho vydá ďáblu k zatracení jeho těla. A on se pak vrátí. Je to tak. To je způsob jak někoho přivést zpět. Jestliže je Božím dítětem, on se vrátí. Pokud jim není, nu co, on si půjde klidně dál a pak ho ďábel pošle na jeho věčné místo.

1. Mojžíšova 19:26, 36; 2. Petrova 2:8

⁹¹ Nuže, záleží na tom, co tě k tomu vede: Jestliže si jen na někoho zasedneš, pak to je něco jiného. Ale jestliže ten člověk dělá neplechu... a Lot, když tam odešel, on se stal odpadlíkem, ač byl Hebrejcem. On tam přišel a stal se z něho odpadlík. On byl pod milostí, ale on od ní odpadl. A když odešel... a Lot byl spasený. Nikdy o tom neuvažujte tak, že Lot nebyl spasen, on byl. Protože po celou dobu, kdy se nacházel na tom „zle pověstném“ místě, Bible říká, že „hříchy Sodomy trápily denně jeho spravedlivou duši.“ Nuže jeho tělo dělalo jedno. A jak on nakonec dopadl? On udělal tu velikou ostudu, jeho žena byla proměněna v solný sloup a on pak zplodil děti se svými dcerami. A tak můžete vidět, jakou to přineslo hanbu, protože odpadl od milosti a už k ní nebyl nikdy navrácen. A Bůh ho musel z této země odstranit.

⁹² Ale přesto on zůstával odpadlým bratrem a Abraham udělal všechno, co mohl, aby ho přivedl zpět. A ten Duch, který byl v Abrahamovi, je Duch Kristův, který se dnes nachází v církvi. Nezáleží tedy na tom, v čem se bratr provinil, vy stejně budete dělat všechno, abyste ho přivedli zpět do společenství s Kristem. Nezáleží tedy, v čem se provinil, vy se o to budete pokoušet ze všech sil.

Židům 7:3

⁹³ Nuže chtěli bychom to znovu sledovat, zatímco se budeme posouvat dál s naší lekcí o Melchisedechovi, o tom velikém Knězi Sálemu, o tom velikém Vlastníkovi nebe a země. Nuže, zaprvé:

Bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemaje počátek dní ani konec života, ale připodobněn Božímu Synu zůstává knězem navždycky.

Nuže, sledujte! On nebyl Synem Božím; On byl Bohem Syna. On nebyl Synem Božím (Melchisedech jím nebyl), ale On byl Otcem Syna Božího.

Jan 1:18; Jan 4:24

⁹⁴ Nuže, to tělo, které On měl, On si je stvořil; ono nepřišlo skrze ženu. A tak On v tom stvořeném těle, On nemohl... Tělo, které stvořil, aby zjevil samého Sebe. „Boha nikdy nikdo neviděl,“ Bůh je Duchem. Zrak smrtelníka nemůže tyto věci vidět, jediné, že je to ve formě ohnivého sloupu nebo jiné podobě těla, v podobě nějaké bytosti, kterou lze spatřit ve vidění. Ale... Bůh sám Sebe musí zjevovat stejným způsobem. A Bůh zjevil Sebe samého Abrahamovi v podobě muže. On se zjevil Mojžíšovi v podobě muže. On se zjevil Izraelským dětem ve formě ohnivého sloupu. On se zjevil Janu Křtiteli v podobě holubice, vidíte. On zjevil Sebe samého v těchto podobách. Když On zjevoval Sebe samého v podobě muže, jako Krále Sálemu, Jeruzaléma (ne toho pozemského Jeruzaléma, ale toho nebeského Jeruzaléma). On zjevil Sebe samého v této podobě. On se stal podoben Synu Božímu.

⁹⁵ Nuže, Syn Boží musel přijít skrze ženu a být zde stvořen — při užití luna ženy — protože skrze tu stejnou věc přišla smrt.

1. Mojžíšova 1:26, 27; 1. Mojžíšova 2:7

⁹⁶ A On nemohl přijít skrze stvoření, jak to Bůh udělal na počátku. Když Bůh na počátku stvořil člověka, žena s tím neměla nic společného. Bůh pouze řekl: „Nechť se stane,“ a tak člověk povstal z prachu země. On Ho povolal bez jakékoliv ženy, která by s tím měla něco společného. Ale ta žena, ona byla tehdy v tom muži.

1. Mojžíšova 2:22; 1. Mojžíšova 3:15; 2. Korintským 5:19

⁹⁷ A Bůh vyňal ženu z Adamova boku. Souhlasí to? A pak žena šla a skrze sex přivedla člověka. A tak jediná možnost, jak by Bůh mohl učinit... On nemohl přijít v této teofanii. On nemohl přijít tak, jako Melchisedech. On musel přijít jako muž a musel přijít skrze ženu: „Tvé semeno potře hadovi hlavu a on potře Tobě patu.“ Pochopili jste to? (Amen.) Bůh musel přijít skrze ženu a On to udělal, když přebýval ve svém těle, v těle svého Syna, Ježíše Krista. „Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se Sebou. A On obětoval svou vlastní krev, jako oběť. Dal svůj vlastní život, aby skrze tento kanál smrti nás mohl spasit k věčnému životu.“

Židům 7:3

⁹⁸ A tak, tehdy přišel Bůh a byl učiněn na podobenství Syna Božího. Vidíte, On se stal člověkem, připodobněn Synu Božímu. Nuže, On nemohl být Synem Božím, protože tento muž je věčný.

⁹⁹ Syn Boží měl počátek. On měl konec. Měl čas svého narození,

měl čas své smrti. Měl zároveň počátek i konec. Měl zároveň otce i matku.

Židům 7:3

100 Tento muž neměl ani otce ani matku ani počátek ani konec času. Ale byl připodobněn... Tento muž byl Melchisedech, On byl učiněn na podobenství Syna Božího.

101 Nuže, Syn Boží, když přišel na tento svět ve formě ženy... neboli skrze ženu, ve formě muže; On byl zabit, třetího dne znovu povstal, On povstal k našemu ospravedlnění a nyní zůstává navěky! Tak dlouho jak zůstává to tělo, zůstáváme i my. A protože On povstal z prachu země, i my budeme vzbuzeni na Jeho podobenství. To je příběh Evangelia! Požehnáno buď jméno Páně! Nikoliv andělé, ne nějaké nadpřirozené bytosti, ne nějaká hromádka peří, která poletuje kolem dokola, ale muži a ženy (amen) vstanou na Jeho podobenství. Ó, ano!

102 Jak jsem často vyprávěl, opakuji to znovu při této příležitosti, připadá mi to docela vhodné. Dělal jsem si účes z těch pěti či šesti vlasů, které mi ještě zůstaly. A má žena řekla: „Billy, nebude dlouho trvat a budeš plešatý.“

103 Řekl jsem jí: „Ale já jsem ještě neztratil ani jeden z nich.“

104 Ona řekla: „A kde je máš?“

105 Řekl jsem: „Řekni mi, odkud se vzaly, než mi byly dány a já ti řeknu, kde na mě čekají.“ Je to tak.

106 Kdysi jsem byl zápasníkem, boxerem. Byl jsem statný a veliký a cítil jsem se tak, že kdybyste vložili tuto modlitebnu na moje záda, byl bych schopen s ní jít po ulici. A říkám vám, každé ráno, když vstávám, uvědomuji si, že už minulo něco přes čtyřicet let. Rozumíte? Nejsem tím, čím jsem byl v minulosti, každým dnem slábnu víc a víc. A když se podívám na své ruce a řeknu si, podívej: „Dobře, stávám se starcem,“ když se podívám na svá ramena. Když se podívám na to, kolik jsem přibral na váze. Kdysi mi stačil dvaceti osmi palcový opasek, teď nosím třiceti. Vidíte, stárnu, tloustnu a pomalu se ztrácím.

107 Co to způsobuje? Jím stále to, co jsem měl ve zvyku jíst kdysi, mám čistější a lepší životosprávu, než kdykoliv ve svém životě, je to stále jedno a totéž. Ale Bůh pro mě odměřil určitý čas a já se s tím musím smířit. Ale ta blažená myšlenka je, že On mne jednoho dne opět vzbudí. A vše, čím jsem byl, když mi bylo dvacet pět let, tím budu znovu navěky. Amen! Zde to máte. Proč bych se měl tedy trápit kvůli stáří? V tom předstihnu ďábla na léta letoucí, s vědomím: vím, že jsem

Mu uvěřil! Tato krátká chvílka není nijak zvláštní, je to v každém případě taková krátká záležitost. Kdybychom zde zůstali jen na — sedmdesát let, náš zaslíbený čas — není to nic jiného než bída a žal. Čím to je? Nechceš vyměnit ten morový špitál, za ten slavný dům tam nahore?

108 Jakže, požehnáno buď jméno Páně! Něco v mém nitru se jednoho dne potkalo s Melchisedechem a On mě oslovil pokojem, a dal mi věčný život. A tento život neznamená nic jiného, než to, že je stánkem, skrze který je kázáno Evangelium. Říkám to se vsí upřímností s těmito dvěma Biblemi, které leží otevřeny přede mnou: jestliže mě můj Bůh už déle nepotřebuje ke kázání Evangelia a nebudu schopen již nic více pro Něj vykonat, mé děti budou natolik dospělé, aby se postaraly samy o sebe, a On si mě bude chtít vzít k Sobě, řeknu: „Amen!“ A tím je to u konce. Ano, pánové!

109 Copak záleží na tom, jestli mám osmdesát nebo dvacet? Jsem zde pouze kvůli jednomu účelu: sloužit Pánu. To je všechno. A jestli budu ještě schopen kázat Evangelium jako teď, když mi bude osmdesát; záleží pak na tom, jestli je mi čtyřicet či osmdesát? Dnes večer tu je hodně lidí, kteří mají osmdesát let. Je tu hodně dětí, které zemřou, zatímco hodně osmdesátiletých lidí, mnohé z nich přežijí. Ale copak na tom záleží? Záleží na tvých motivech, na tvých principech; a my jsme zde kvůli tomu, abychom sloužili Pánu Ježíši! A to je vše.

Matouš 25:34

110 Vím jedno, že tento život je jako pára, o které člověk říká: chvíli je tady a pak rychle mizí. Ale jestli máme věčný život, Bůh zaslíbil, že nás opět vzbudí. A pak když ty dny pominou, přijmeme večeri Páně spolu s Ním a On řekne: „Vejdí do radosti Pána, která je pro tebe připravena od založení světa.“

111 Copak potom záleží na těch věcech, které jsou zde? Jestli máme něco nebo nic? Jestli jsme mladí nebo staří, co na tom záleží? Tou hlavní věcí je, (zda) jsi připraven na setkání s Ním? Miluješ Ho? Jsi schopen Mu sloužit? Nebo ses zaprodal věcem tohoto světa? Setkal ses s Melchisedechem po skončeném boji?

Filipenským 3:10

112 Sláva Bohu! Byl jsem asi ve věku jednadvaceti let a jednoho dne jsem bojoval s *tím* a *oním*. Nevěděl jsem, jestli mám být boxerem nebo zda bych se raději stal traperem¹ nebo myslivcem nebo čím bych

¹ (V americkém prostředí) potulný lovec, který loví kožešinovou zvěř do pastí.

vlastně mřěl břít. Ale potkal jsem Melchisedecha a On mi podal veřeri Pánř. A od třeto chvřle bylo vřechno navřky rozhodnuto. Haleluja! Jřá jsem se postavil po Jeho boku. A na třeto cestř se raduji. A kdřz se přibřlřzím na konec třeto cesty a smrt se mi podřvřá do oří tak, jak to cřtřím přřvře teď, nebudu mřít z toho hrřzu. Jřá chci jřít tomu vřtrříc s vředomřím, ře jsem poznal Toho, kdřrý dal zaslřbenř (je to tak), ře jsem Ho poznal v moci Jeho vřzkřřšenř. A kdřz On mře vřvolřá z mřrtvřch, jřá vřjdu z přostřed nich. Je to tak: poznal jsem ho v moci Jeho zmřrtvřchvřstřnř. Zřáleřzř pak na tom, jestli jsem starř nebo mladř? Jestli jsem malř nebo velkř? Jestli mřám plnř břřicho nebo jsem hladovř nebo jestli mřám mřřsto, kde bych se polořil nebo ne?

Matouř 8:20; Lukřř 9:58

113 „Ptřáci mřaji hřnřzda, liřky mřaji doupata, ale Syn řlovřeka nemřá, kde by hlavu slořzil,“ ař byl Krřalem slřvy!

Řřmanřm 8:37; Efezskřm 2:6; Zjevenř 1:6, 18; Zjevenř 5:10

114 My jsme dnes veřer krřali a knřzřimi. Jakř je rozdřl v tom, jestli nřco mřáme nebo ne? Dokud mřáme Boha, pak jsme vřc neř vřtřzi. Jsme vřc neř vřtřzi! Nachřzřme se v přřtomnosti Bořř ve spoleřenstvř s Duchem Svatřm, přřjřmřáme duchovně veřeri Pánř z rukou Toho, kdřrý vydal svřdectvř: „Jřá jsem ten, kdřrý byl mřrtvř a teď jsem znovu řiv navřky vřkř.“ Sedřme spolu v nebeskřch mřřstech v Kristu Jeřřři! Ő, pořehnřno buď Jeho svatř jmřno! Jakř v tom je pak rozdřl?

*Stan nebo chaloupku, přoř bych se mřěl starat?
Tam přo mře stavřjř palřce;
z rubřnř, diamantř a střřbřra a zlata,
Jeho pokladny jsou plnř, On mřá nevřslovnř
bohatstvř.*

115 Jednou, kdřz jsem se vřracel z bojiřtř, potkal jsem se s Nřm; odlořil jsem vřechny svř trofeje. Od třeto chvřle jsem nemusel vřice bojovat. On bojuje za mře; jřá jen odpořivřm v Jeho zaslřbenřch s vředomřím, ře jsem Ho poznal v moci Jeho zmřrtvřchvřstřnř. To je jednř dřleřzřtř vřeř. Co jeřtř mřřze břt dřleřzřtřjřřho?

Matouř 6:27; Lukřř 12:25

116 Co jsme schopni tedy udřelat? „Jak mřřzeme peřlivřm starřnřm přřdat ke svř vřřce jedinř loket?“ Přoř se starřte o to, jestli mřate kadeřavř vlasu anebo jestli mřate to nebo ono? Copak na tom zřleřzř? Jestli jste starř, zda mřate ředivř vlasu, jestli jste shrbeni nebo ne, co na tom zřleřzř? Amen! Tyto vřeř jsou pouze na chvřli, na okamřik, ale tohle

je navěky věků. A když uběhnou eóny² času a uběhnou věky, nikdy se nezměníte, a budete procházet tou nekonečnou věčností věků. Copak na tomhle zde záleží?

1. Mojžíšova 14:17, 19

117 Já jsem tak rád, že jsem se potkal s Ním. Jsem tak rád, že On mi jednoho dne podal chléb a víno, ten samý Melchisedech, který se setkal s Abrahamem po porážce králů. Jistě! „Bůh nebe“ ten EL Elyon; ten veliký JÁ JSEM, ne ten, kdo byl, nýbrž JÁ JSEM (v přítomném čase). „A On mu požehnal.“

Židům 7:4

118 Naslouchejme ještě o kousek dál tak, abychom se mohli v naší lekci přiblížit společně o kousek dále. Nuže, ve 4. verši čteme:

***Považte tedy, jak vznešený je ten, [I já o tom uvažuji.]
považte tedy, jak vznešený je ten,[On je nad Syna
Božího. Syn Boží měl otce a matku, Tento nikoliv. Syn
Boží měl počátek času i konec času, Tento nikoliv. Kdo to
byl? To byl Otec Syna. Hle kým On byl.] považte tedy,
jak vznešený je ten, kterému... i patriarcha
Abraham dal desátek z kořistí!***

Židům 7:5

119 Nuže, poslouchejte pozorně:

***Ti ze synů Léviho, kteří přijímají kněžství, přece
mají příkázání, aby podle Zákona přijímali...
desátky od lidu, to je od svých bratrů, ačkoliv vyšli
z Abrahamových beder.***

Židům 7:6

120 A teď to sledujte, pokud chcete něco vidět:

***Avšak ten, který nepochází z jejich rodokmenu,
přijal desátek od Abrahama a požehnal toho, který
měl zaslíbení.***

121 Abraham měl zaslíbení a Ten muž požehnal Abrahamovi, který měl zaslíbení. Kým On byl? Synové Lévi platili své desátky svým bratrům nebo... jejich bratři platili desátky jim. Oni měli příkázání Páně, aby vzali desátek z toho, co vydělali jejich bratři na své živobytí, protože oni byli kněžstvem. Nuže, to naprosto neponechává prostor pro Melchisedechovo kněžství, jak jsme o tom právě zde mluvili. Je to tak. Ale tento muž... Dokonce ten, který obdržel zaslíbení, ten největší

² Eón - největší řecké číslo - 10 000

muž na zemi, Abraham, se setkal s Tím mužem a zaplatil Mu desátek; On musel být větším.

Židům 7:7, 8

122 Poslouchejte:

Požehnání pak bezesporu přijímá menší od většího.
[Jistě! Sledujme tedy, kým On je!]

Zde tedy přijímají desátky smrtelní lidé; [To je kněžstvo podle kněžského řádu, kazatelé a tak dále; Lidé, kteří přijímají desátky, umírají. Vidíte?] ale tam někdo, o kom se svědčí, že žije

123 Jak mohl člověk přijmout desátek, i kdyby měl... jestliže se nenarodil a nikdy nezemře, a byl od začátku do konce, a neměl otce a matku, ani svůj původ, a byl vlastníkem celých nebes, a země, a všeho, co na nich je, proč by měl přijímat desátek? Proč by měl žádat Abrahama, aby mu zaplatil desátek? Vidíte, jak přísnou věcí je placení desátku? Placení desátku je správná věc. Každý křesťan je povinen platit desátek. Je to tak. To se nikdy nezměnilo!

Židům 7:9

124 A nyní:

Dalo by se dokonce říci, že skrze Abrahama dal desátek i Lévi, který desátky přijímá.

Židům 7:10

125 Nuže, nyní zde něco přichází:

Neboť byl ještě v otcových bedrech, když mu Melchisedech vyšel vstříc.

Židům 7:9

126 Cože? Lévi... Abraham byl pra-pra-dědečkem Léviho. A Bible zde říká: „Lévi zaplatil desátky, když byl v bedrech Abrahama.“ Čtyři pokolení předtím než přišel na zem, zaplatil desátek Melchisedechovi. Požehnáno buď jméno Páně!

Židům 7:9

127 Tak tedy, ti z vás, kteří nejsou schopni uvěřit v předurčení, předchozí ustanovení, a zde čtyři pokolení před tím než Lévi vyšel z beder Abrahama, už zaplatil desátek Melchisedechovi. Přál bych si, abychom měli dost času si to dostatečně probrat v Písmu.

Jeremiáš 1:5; Římanům 9:16

128 Kdybychom mohli projít do Jeremiáše 1:4, Bůh řekl: „Dříve než jsem tě zformoval v životě tvé matky, znal jsem tebe, a dříve nežli jsi

vyšel z života, posvětil jsem tě, za proroka národům dal jsem tebe.“ Co potom ještě můžeme říct o našich skutcích? Co potom mohu říci o svých skutcích? Je to Bůh, který se smilovává. Bůh nás znal před založením světa.

Římanům 8:29; 2. Petrova 3:9

129 On nechce, aby kdokoliv zahynul. Opravdu ne. Ale jestliže On je Bohem, On věděl, kdo bude zachráněný a kdo spasený nebude, jinak by nevěděl všechno. A pokud by nevěděl... Pokud nevěděl, kdo dosáhne vytržení, ještě předtím než byl zformován tento svět, pak On není Bohem. A jestliže On je nekonečný; On znal každou blechu, každou mouchu, každou veš, blechu, která kdy bude na zemi, ještě předtím než tato země byla zformována. Je to tak. On věděl o všech věcech. On nás znal už před založením světa. Bible říká: „On nás znal a předurčil nás!“

Efezským 1:1-3

Efezským 1:4,5

130 Podívejme se ještě na tento jeden odstavec. Otevřme si epištolu k Efezským 1. kapitulu, 5. kap... 1. kapitulu Efezským, jen na chvíli. Chtěl bych zde minutku něco číst, abyste mohli opravdu porozumět, že to není něco, co se vám snažím já namluvit; je to něco, co vám chce říct Bůh, vidíte. Teď poslouchejte opravdu pozorně, 1. kapitola k Efezským:

Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista [To je ten stejný muž, který napsal epištolu k Židům; on tu píše tuto epištolu.] ***svatým*** [To není určeno nevěřícím, ale svatým, posvěceným.], ***kteří jsou v Efezu a věrným v Kristu Ježíši.***

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech...

Podle...

Nuže, poslouchejme pozorně 4. verš:

Poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa [Kteří to jsou ti „my“? Církev.]... ***v něm nás vyvolil*** [v Kristu] ***před založením světa, abychom před jeho tváří byli svatí a bezúhonní v lásce.***

Podle zaslíbení své vůle nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista,

131 Kdo to udělal? Bůh! Bůh věděl od počátku, kteří budou spaseni a kteří ne. Opravdu. On nechce, aby kdokoliv zahynul, ale On sem neposlal Ježíše jenom kvůli tomu, aby se přesvědčil, jak se zde budete chovat. „Nu co, chudák Ježíš, je mi Ho líto, raději bych měl přijmout spasení a dokázat to.“ Nikoliv, pánové.

Římanům 8:29, 30

132 Bůh věděl na počátku, kdo bude a kdo nebude. On věděl, že někteří budou (spaseni), a proto poslal Ježíše, aby učinil smíření za ty, které předzvěděl. Protože ty, které předzvěděl, povolal; a které povolal, ty ospravedlnil; a ty, které ospravedlnil, On již (minulý čas), oslavil. Zde to máte.

133 A tak to nejsi ty, který zachováváš sám sebe, je to milost Boží, která tě zachovává. Ty ses nespasil sám, ani jsi nic neudělal, aby sis zasloužil být spasen; je to Boží milost, která tě spasila. Byl jsi povolán Boží milostí. Byl jsi poznán Božím předzvěděním. On věděl, už před položením základu tohoto světa, jestliže On je nekonečný, že dnes večer se budeš nacházet v této modlitebně. A pokud ne, pak není ani Bohem. Jestli však věděl všechny věci, On byl Bohem; a jestli nevěděl všechny věci, nebyl Bohem. Jestli je všemohoucím Bohem, pak může dělat všechno; jestli nemůže dělat všechno, pak není všemohoucím Bohem. Zde to máte.

134 Jak tedy můžete říci, že to je něco, co jste schopni udělat? Není nic, co byste mohli učinit. Je to Boží láska a milost k tobě, i to, že se nacházíš na tomto místě. Nejsi schopen ničeho, Bůh tě povolal svojí milostí; ty jsi to uslyšel, dozvěděl se to a přijal.

135 Řekneš: „Dobrá, bratře Branhame, to činí tuto věc hrozně uvolněnou.“ Opravdu. Ty jsi svobodný. „Dobře, potom tedy ten chlápek může dělat, co chce.“ Samozřejmě! Já dělám vždycky to, co se mi líbí, ale jestliže jsi křesťan, pak nebudeš chtít dělat žádnou neplech.

136 Tam vzadu dnes večer sedí starší milé děvče, moje žena, já ji miluji se vším, co je ve mně. A kdybych věděl, že bych mohl lítat za nějakou jinou ženou a že mi to nějak projde a že půjdu, a řeknu jí: „Medo, udělal jsem něco špatného, myslíte si, že bych to udělal? Jestli ji opravdu miluji, tak bych to nikdy neudělal. Je to tak.“

137 Nuže, co kdybych řekl: „Ó, já to nemohu udělat, protože řeknu vám proč. Ona by se se mnou rozvedla a já... Ó, já jsem kazatelem.“

Vidíte, co by to přineslo? To by mě odstranilo z kazatelny, kdyby se ona se mnou rozvedla; rozvedený muž. Ó, a přece já mám tři děti, o takových věcech přece nemůžu ani uvažovat. Ale hochu, já...“ Nu co, pokud by tomu tak bylo, pak jste stále pod zákonem. Ale to nebylo zákonictví, když jsem se s ní oženil. To není na základě zákona, že já jí zůstávám věrný. Je to na základě toho, že ji miluji! Já nemusím dělat vůbec nic; dělám to dobrovolně, je to prostě záležitost lásky. A jestliže ty miluješ svou manželku, budeš to dělat stejně tak.

¹³⁸ A jestliže miluješ svou manželku tímto způsobem, láskou *phileo*, jak by to potom vypadalo, kdybys ji miloval Kristovou láskou *agapao*, která je milionkrát silnější! Kdybys opravdu miloval Boha... Kdybych dnes večer věděl, že mohu jít a opít se nebo jít a řídit, a chovat se nemravně; kdybych dnes večer věděl... pokud by se vůbec taková věc našla v mém srdci, a já bych šel, a udělal to (s vědomím, že On mi to odpustí), já bych to stejně neudělal! Já si Ho příliš vážím. Já Ho miluji. Opravdu! Jistě!

¹³⁹ A proto bych neprodal své prožití žádné denominaci, (nikoliv) žádným Sborům Božím, žádné Boží církvi, žádným Poutníkům svatostí, Metodistům, Baptistům, Presbyteriánům, Katolíkům. Stejně tak bych nepřijal nic, co by mi za toto prožití nabízeli, protože ono nepřišlo skrze člověka; ono přišlo skrze Boha. Nikoliv, pánové. Já bych neprodal své prvorozenství za nějaký rokenrol Elvise Presleye nebo za obrovský park jeho Cadillaců nebo za milióny dolarů (a tak dále), které on každý měsíc dostává, ne, pánové. Já miluji Jeho! Tak dlouho, jak Ho takto miluji, zůstanu Mu věrný. A jestliže mě Bůh povolal a vyvolil si mě, On něco do mého nitra vložil; a já Ho miluji.

¹⁴⁰ Přichází mi na mysl pan Isler. Všichni ho znáte, většina z vás, on sem přicházel. Byl to senátor státu Indiana, přicházel sem a hrál na kytaru. Když moje nemluvnátko zemřelo, když zemřela moje manželka a oba leželi tam na hřbitově. Šel jsem po cestě, ruce jsem měl za zády a plakal jsem. On vyskočil ze své staré dodávky, přišel ke mně, objal mě a řekl: „Billy, chtěl bych se tě na něco zeptat.“ Řekl: „Slyšel jsem tě, jak jsi kázal, že ses málem za kazatelnou nezhroutil. Slyšel jsem tě, na rozích ulic a všude jinde, jak jsi vyzýval ke Kristu.“ Řekl: „Teď On vzal tvého tatínka, on vzal tvého bratra, On ti je oba vyrval a oni zemřeli ve tvém náručí; oni jsou mrtví. Když tvoje manželka umírala, držela tě za ruce. Tvé dítě umíralo, a ty jsi Ho volal na pomoc. A On se k tobě obrátil zády. Co si teď o Něm myslíš?“

¹⁴¹ Řekl jsem: „Já Ho miluji se vším, co je ve mně. I kdyby mě třeba

poslal i do pekla, stále Ho budu milovat.“

142 On je spravedlivý... já to neříkám jen tak, dosvědčilo to těch dvacet šest let. To je pravda. Jestliže Ho milujete! Nikoliv z povinností, že: „Já nemohu dělat *to* a nemohu dělat *tamto*.“ Příliš Ho milujete, než abyste to tak dělali, protože On vyvolil vás. Ne vy jste si Ho zvolili, ale On vyvolil vás.

143 Ty říkáš: „Já jsem Pána hledal a hledal.“ Žádný člověk nehledal Boha! Je to Bůh, který hledá člověka. Možná hledáte Jeho přízeň, ale Bůh musí změnit vaši povahu, předtím, než jste Ho byli schopni hledat vy (protože vy jste hříšní, jste jako prase). Je to tak.

144 A někteří z vás chodí do kostela a žijí pouze na základě svého členství, přicházejí tam, a pak v soukromí dělají všechno možné, co je z tohoto světa, a znovu se tam vracejí, a říkají: „Ano, já patřím k církvi.“ Dobře, ale to je na hony vzdáleno od toho, co znamená opravdu patřit Bohu. Jistě. Ale pohledte, lidé to dělají, můžeme to poznat: ó, oni jsou dobří členové církve. To je pravda; můžeš zůstat členem církve a dělat tyto věci, ale nemůžeš být křesťanem, a dělat tyto věci.

145 Jak jsem již řekl dnes ráno: „Starý krkavec... Pokud někdy žil nějaký pokrytec, pak je jím krkavec.“ Je to tak. Společně s holubicí seděli v tom stejném korábu, seděli na stejném hřadu. A starý krkavec se spokojí, když ho vypustí a on se dostane ven z této církve a jakmile se odtamtud dostane, posadí se na některé z těch starých mršin a „krááá, krááá“, a krmí se tím; koňskou nebo dobytčí mršinou, cokoliv to je. On je úplně spokojen. Ale když Noe vypustil holubici, ona nemohla najít odpočinutí pro své nohy. Ona měla stejně tak právo se posadit na některém z těch pošlých zvířat jako krkavec, ale to byly dvě různé povahy. Jedna z nich byla... ona byla od počátku holubicí. A tamten byl od počátku krkavcem.

146 Ale, jestliže si všimnete, krkavec se může posadit na té mršině a krmit se půl dne. Holubice usedne na pšeničném lánu a krmí se půl dne. A krkavec přiletí k ní a může se krmit pokrmem holubice, jak je mu libo. On se může krmit stejně tak. On si může nazobat tolik pšenice jako holubice. Krkavec je schopen jíst pokrm holubice, ale holubice nemůže jíst pokrm krkavce. To je pravda.

147 A tak starý pokrytec může přicházet do kostela a radovat se, křičet, a oslavovat Pána, a tak dále, a když se vrátí, bude se radovat z věcí tohoto světa. Ale znovuzrozený křesťan to nemůže dělat, protože

Boží láska ho nutí, že nemůže jít na takové místo.

148 A tak jestliže jsi křesťanem na základě připojení se k církvi a přestáváš dělat takové věci, a přesto v tobě zůstává tato žádost, potřebuješ ještě jedno ponoření. To je ryzí pravda.

149 A vy ženy, které se dokážete oblékat do těch krátkých šortek a takto vycházet do ulic, a nazývat se „věřícími.“ Možná, že jste věřící, ale jste takovým mizerným příkladem, kdybyste měli ve svém srdci opravdu Krista, pak byste o takových věcech vůbec neuvažovali. Já nejsem zvědav, co dělají ostatní ženy, co dělají ostatní dívky, vy se budete chovat jinak, protože tak moc milujete Krista.

150 Jednou jsem měl rozhovor s jistou ženou u ní doma a ona takto rozhodila rukama, a řekla: „Kazateli Branhame, jsem téměř nahá zde ve svém domě, když tu pobíhám.“

1. Janova 2:15

151 Pomyslel jsem si: „Styd' se.“ Ve svém vlastním domě... To je přece jedno, kde jsi. Je to tak. Oblékej se a chovej se jako žena, jak se sluší na opravdovou dámu. Styd' se za to. Ale vy dodržíte... A Bible říká: „Jestliže láska k těmto věcem a k věcem tohoto světa ve vás přebývá, pak ve vás není láska Kristova.“ A jestli Pána milujete celým srdcem, celou duší, celým svým myšlením, pak se vynasnažíte držet daleko od sebe ty malé, staré, ohavné věci. Je to tak.

Matouš 5:28

152 A vy Diakoni a ti ostatní, kteří běháte po ulicích, a ohlížíte se, a díváte se na takové ženy. Stydte se! Vy se nazýváte „Božími syny.“ Já vím, že vás to pálí, ale raději bych se dal připálit zde, než abych shořel na věky tam. A tak jestliže děláte tyto věci... Nuže, vy nemůžete za to, že po ulici jde žena napůl nahá. Jestli máte oči, pak ji zcela jistě uvidíte, ale můžete otočit svoji hlavu. Bible říká: „Kdo by se žádoživě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“

153 Dovol mi něco říct, drahá sestro: „Budeš se muset za to zodpovídat.“ Nedbám na to, zda jsi čistá jako lilie. Možná, že ses nikdy ve svém životě neposkvrnila hříchem nemravnosti. Ale jestliže se takto oblékáš, pak se budeš před soudem zodpovídat za spáchaná cizoložství s každým takovým mužem, který se na tebe podíval. Říká to Bible. A procházíš se ulicí, a kdo je vinen? Ten muž? Ne. Ty! Ty se takto předvádíš.

154 Žena má významné místo; to je posvátné, hezké, nádherné místo. Ale ona se musí takto chovat, aby si udržela svoji důstojnost, jak

je její povinností; jako matka, jako žena ve své ženskosti. Když je ženství narušeno, pak je narušena páteř každého takového národa, a proto je dnes náš národ zruinovaný, a to kvůli nemravnosti našich žen. To je čistá pravda. Jistě. Je to prohnílost mezi námi, která to narušuje.

155 Je tedy zapotřebí, abychom se jednou setkali s tím Melchisedechem. Amen. Dovolme Mu, aby nás požehnal a udělil nám víno a chléb, věčný život. A pak se budete na věci dívat jinak. Pak se to změní. Pak nebudete chtít, aby chlapi na vás pískali a hvízdali jako kojoti nebo vlci nebo jakkoliv to chcete nazvat; opravdu ne. Pak se to změní.

156 Chcete mi říct, že když se takto oblékáte a takto vycházíte ven, že tím sledujete něco jiného? Vy říkáte: „Jakže, není mi tak horko.“ To jsou pohádky. To není žádný chladič. Věda dokazuje, že tě to nechladí. To je pouze chlípnost, která se tě zmocnila, sestro. A ty si to ani neuvědomuješ. Nerad tě zraňuji, ale rád bych tě varoval. Mnohá morální žena, tak čistá, jak je to jen možné, hezká, obyčejná žena vychází v těchto věcech na ulici; vůbec si neuvědomuje, co vlastně dělá, protože nějaký kazatel ‚odpadlík‘ se bojí jejího manžela, že by mu už dále neplatil desátky v jeho církvi. Kdyby se jen jednou setkal s tím Melchisedechem, pak by o těchto věcech přestal uvažovat; kázal by Evangelium. A jestli by to mělo někomu připálit kůži na zádech, on by ho přesto kázal dál. To je naprostá pravda.

157 Ty to děláš, a děláš to proto, že se tě zmocnil duch chlípnosti, který je na... A vy muži, kteří dovolujete svým manželkám dělat takové věci, nemám o vás jako o mužích valné mínění. Je to tak. Je to pravda. Nebudu vám ohledně toho říkat nějaké komplimenty, protože... nemáte žádnou výmluvu, protože to je pravdivé. Každý muž, který dovolí své manželce vyjít takhle na ulici a takto se chovat, bratře, ty bys měl nosit její šaty. Je to tak. Vy! Jakže, aj!

158 Já neříkám, že moje manželka by to neudělala, ale musel bych odpadnout od toho, čím jsem teď, kdybych s takovou žil, abych přihlížel, jak to dělá. To je čistá pravda. Moje děvčata to možná budou dělat, až se stanou ženami; nemohu říci, že ne, já nevím. To záleží na Božím slitování. Pouze doufám, že to nebudou dělat. Pokud ano, pak budou šlapat po modlitbách spravedlivého otce. Pošlapou život někoho, kdo se snažil žít počestně, kdyby tohle dělaly. Je to tak. Ale já chci žít spravedlivě, učit spravedlivě, být spravedlivý a poučovat je v pravdě. A pokud by to udělaly, pak si budou klestit svou vlastní cestu do pekla,

pošlapou vše, co jsem kázal, ba samotného Krista, a pošlapou má varování — je to tak — kdyby to někdy opravdu udělaly. Je to tak.

¹⁵⁹ Styďte se. Jestliže se někdy setkáte tváří v tvář s Kristem a On vám požehná, a políbí vás na znamení souhlasu na vaše srdce, všichni dábli v pekle vás nebudou nikdy více schopni dostat do toho zpět. Je to tak. Přešli jste ze smrti do života a vaše zalíbení je ve věcech shůry, ne ve věcech pocházejících z tohoto světa. Amen. Raději přeruším toto téma, je příliš choulostivé. V pořádku, ale přesto zůstává pravdou.

Židům 7:5-10

¹⁶⁰ V pořádku, zatímco se posuneme kousek dále, chtěli bychom se přiblížit k závěru:

... ti ze synů Léviho, kteří přijímají kněžství, přece mají příkázání, aby podle Zákona přijímali desátky od lidu, to je od svých bratrů, ačkoli vyšli z Abrahamových beder.

Avšak ten, který nepochází z jejich rodokmenu, přijal desátek od Abrahama a požehnal toho, který měl zaslíbení.

Požehnání pak bezesporu přijímá menší od většího.

Zde tedy přijímají desátky smrtelní lidé, ale tam někdo, o kom se svědčí, že žije.

Dalo by se dokonce říci, že skrze Abrahama dal desátek i Lévi, který desátky přijímá,

neboť byl ještě v otcových bedrech, když mu Melchisedech vyšel vstříc.

2. Mojžíšova 20:5

¹⁶¹ Tvůj postoj ke Kristu bude mít veliký účinek na to, čím budou tvé děti. Tvůj život, kterým žiješ před svoji rodinou, bude mít veliký vliv na to, čím tvé děti budou. Protože Bible říká: „On bude navštěvovat nepravost rodičů na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení.“

Židům 7:11

¹⁶² Nuže před zakončením, ještě na chvíli:

Kdyby tedy dokonalost [zde máme znovu co do činění s dokonalostí] byla přes Lévítské kněžství (neboť za něj byl lidu vydán Zákon), proč by ještě bylo potřeba, aby povstal jiný kněz podle

Melchisedechova řádu, a nebyl jmenován podle Aronova řádu?

Římanům 9:11, 13; Efezským 2:5, 8

163 Zákon, legalismus, vidíte: „Ty to musíš *udělat*. Jestli to *neuděláš*, nejsi křesťanem. Jestli nebudeš dodržovat sabat. Jestli... Jestli budeš jíst maso. Jestli budeš dělat tyto věci.“ Všechny tyto zákonické ideje. „A musíš chodit do církve. A jestli ne, budeš za to pykat. Budeš muset za to vykonat novenu³.“ To jsou všechno hloupé nesmysly! Ty jsi zachráněn Boží milostí, Božím předzvěděním, skrze Jeho předurčení. Bůh povolal Abrahama na základě předurčení skrze předzvědění. On nenáviděl Ezaua a miloval Jákoba ještě předtím, než se ten nebo onen narodili. Je to tak. Je to Boží předzvědění, které ví o všem.

164 Vy tedy řeknete: „Jaký smysl má potom kázání Evangelia?“

Matouš 13:47, 48

165 Řeknu ti to tedy: Pavel na to dává odpověď... nebo spíše Ježíš. Tu je Ježíš, On říká: „Království nebeské se podobá muži, který šel k rybníku nebo k jezeru a vrhl síť. Pak ji vytáhl. A z ní vylezly želvy a vodní želvy, hadi, on tam našel ještěrky, byly tam i žáby, pavouci, byli tam mrchožrouti, byly tam také ryby.“ Nuže, tento muž pouze hodil rybářskou síť.

166 Stejně tak je to s Evangeliem. Zde to nyní máme, já zvěstuji Evangelium. Já prostě házím síť. Pak ji zatahuji a říkám: „Každý kdo chce, kdokoliv, ať přijde.“ A oni tu přicházejí k oltáři, oni se tu shluknou kolem oltáře, modlí se, vzlykají. Já nejsem schopen odlišit jednoho od druhého, konec konců to není můj úkol, nebyl jsem poslán, abych to posuzoval.

167 Ale někteří z nich jsou žábami. Někteří jsou ještěrkami. Někteří jsou hady. Někteří jsou želvami. Ale někteří jsou rybami. A mým úkolem není to posuzovat. Já řeknu: „Otče, zde je to, co jsem vytáhl.“

168 Ale žába byla žábou od počátku.

169 Pavouk... Ten starý pavouk se tam posadí, bude se chvíli rozhlížet, mžourat očima, dívat se a pak řekne: „Víte co? Mám už toho dost, více toho nesnesu“ a třesky plesky, třesky plesky, a už ho víc neuvidíme.

170 Stará hadí dáma vztyčí hlavu a řekne: „Víte co? Jestliže budou

³ devítidenní pobožnost

takto kázat, proti nošení šortek a tak dále, mě to otravuje. Já opouštím takovou bandu svatoušek. Všechno se zde „musí.“ Ty jsi tedy byla od počátku hadem. To je čistá pravda. Ano.

171 A zde sedí starý pan Ropucha, s velkým cigárem v ústech jako texaský vůl bez rohů; on se postaví, rozhlédne se a řekne: „Dobrá, nikdy mě neodsuzovalo, když jsem si zakouřil. Musím odsud rychle zmizet.“ Dobrá, ty starý žabáku, ty jsi jím byl od začátku. To je naprostá pravda. Je to přesně tak.

172 Tvoje povaha je důkazem toho, kým jsi. Tvůj život dosvědčuje, odzrcadluje, kým od počátku jsi. A pro mě to není obtížné zjistit. Stejně tak to není obtížné pro vás.

173 Kdybych šel na Roy Slaughterovu farmu (to je jeden farmář sedící zde) a uviděl bych prasata v kupě hnoje, jak si na něm pochutnávají, nepřišlo by mi na mysl nic špatného; to je prostě prase. Ale kdybych viděl v té kupě hnoje beránka, pak bych se tomu divil (ó — ha), vidíte. Nebojte se, jeho tam zcela určitě nevidíte; on by to prostě nesnesl. Je to tak.

1. Janova 2:15

174 A muž zrozený z Ducha Božího má v nenávisti věci tohoto světa. Je to tak. „Protože jestli milujete tento svět a věci tohoto světa, láska Boží ve vás nepřebývá.“

175 Jestli budu každý den lítat za nějakou ženou a pak přijdu, a řeknu své manželce, že ji miluji, ona bude přece dobře vědět, že jsem lhář. Mé skutky promlouvají hlasitěji než má slova. Opravdu. Dokazují, že jsem ji nemiloval, byl jsem jí nevěrný.

176 Kdyby mi řekla, jak mě miluje a pokaždé, když jsem nebyl doma, mi byla nevěrná s někým jiným; to je přece důkaz, že mě nemilovala. Je to tak. Její skutky to prokazují. Nezáleží na tom, jak velice se mě snaží přesvědčit: „Billy, já tě miluji a nikoho jiného na světě kromě tebe,“ věděl bych, že lže.

177 A když ty se snažíš říkat: „Pane, já tě miluji,“ a děláš věci tohoto světa, Bůh ví, že jsi lhář od začátku. A jaký smysl má přijmout polovičaté prožití nebo něco jiného, když ta velká nebeská klenba je plná těch opravdových ryzích věcí? Proč chceš zůstat bídákem, ač vyznavačem, polovičatým, napůl upečeným, takzvaným křesťanem? Zatímco můžeš být opravdově znovuzrozeným Božím dítětem s nebeskými zvony radosti znějícími ve tvém srdci, které se raduje a oslavuje Boha, a žije vítězným životem skrze Ježíše Krista.

178 Nepokoušej se o to ze svých vlastních sil, protože by to byl od počátku nezdar. Ale chop se Jeho; to je Jeho Slovo! A odpočiň na tom, co On řekl, že je pravda. A věř Mu a miluj Ho, a On způsobí, že všechno bude pracovat pro tvé blaho. Je to tak. V tom to vězí.

179 Ať vás Pán požehná. Nechtěl jsem vám vyhubovat, ale bratře, někdy je to nejlepší dát si trochu vyhubovat. Vy jste moje malé děti, rozumíte. A každý tatínek, který miluje své děti, je bude zcela jistě napravovat, jinak by nebyl dobrým tatínkem. Souhlasí to? Je to tak. A tento tatínek má jenom jedno pravidlo a to je domácí pravidlo. A Bůh má také jedno pravidlo a tím je Jeho Slovo.

180 Jestli věříme jeho Slovu, pak budeme žít podle jeho Slova. Je to naše povinnost, pokud jsme se někdy setkali s Bohem. Ne proto, že říkáš: „Dobrá, já chodím do kostela a já to musím udělat,“ pak jsi ubožákem. Nedělej to. Proč chceš zůstat ubožákem, takovou vetchou bezbožnou vránou? Zatímco se můžeš stát holubicí. Opravdu. Jenom dovol, aby se změnila tvoje povaha. Změň svou povahu, staň se synem a dcerou Boží; a měj pokoj s Bohem.

Římanům 5:1; Židům 13:12

181 „A proto Ježíš, aby mohl posvětit lid svou vlastní krví, trpěl venku za bránou,“ Židům 13:12 a 13. Římanům 5:1: „Když jsme tedy ospravedlněni z víry (nikoliv tedy podáním ruky nebo vodním křtem nebo vkládáním rukou, ne křikem, mluvením v jazycích, ne nějakou senzací) ... ale ospravedlněním vírou, pokoj máme s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista.“ My jsme přešli ze smrti do života, stali jsme se novým stvořením, protože jsme uvěřili v jednorozeného Syna Božího a přijali jsme Ho, jako svého osobního Spasitele. A Jeho krev působí dnes večer, jako usmíření za naše hříchy, aby se postavila na naše místo.

4. Mojžíšova 19:2-10

182 Ve Starém zákoně bylo jenom jedno místo pro společenství a to bylo pod krví. Každý věřící musel přijít pod krev. A když byla zabita červená jalovice, ona byla učiněna obětí za hřích. Musela být červená. Devatenáctá kapitola II. Mojžíšovy, pokud by si to chtěl někdo přečíst. Ona musela být vzata; kopyta a všechno dohromady to bylo spáleno. A pak z toho byla udělána voda oddělení. A ona byla vynesena za bránu. Mohlo se jí dotýkat pouze čistýma rukama. Krev této jalovice šla před... ke shromáždění a bylo jí pokropeno sedm krát proti dveřím. A teď, každá poskvrněná osoba, která přichází, musí nejprve uznat a uvidět tuto krev, a pak si uvědomit, že existuje pouze jedno obecenství, a to pod krví. To je to jediné místo modlitebníka, kde může

oficiálně uctívat, totiž pod krví.

4. Mojžíšova 19:9

183 A potom, ihned, ještě předtím než mohl přijít pod krev, musela tam být voda očištění, kterou byl pokropen a nečistý byl učiněn čistým.

4. Mojžíšova 19:4

184 A tak oni vzali tu vodu oddělení a pokropili toho pocestného, a oddělili ho od jeho hříchu. A když on vešel pod těch sedm pruhů krve, mohl mít společenství s ostatními věřícími v Boží přítomnosti.

185 Zůstává tedy jediná cesta, jak je toho možno docílit. Ne, podáním rukou, připojením se k církvi, nikoliv křty nebo emocemi; ale přijítím k této vodě oddělení, vložím rukou (skrže víru) na Ježíšovu hlavu, se slovy: „Jsem hříšný a Ty jsi zemřel na mém místě. A něco uvnitř mi to dosvědčuje, že mi odpustíš mé hříchy a já tě teď přijímám jako svého osobního Spasitele.“ Vejdi pod tuto krev, měj společenství s Božími dětmi. Je to tak. Jez chléb, pij víno, měj společenství s církví.

Amos 8:11, 12

186 Ó, není to nádherné? Ó, není On dobrý? Nuže, ať ti to připadá zvláštní, příteli. Ale proč, proč bych zde stál a mluvil tyto věci? Copak říkám něco, abych udělal sám sebe odlišným od ostatních? Pokud ano, potřebuji dělat pokání. Říkám to kvůli tomu, protože to je Boží Slovo. A poslyšte! Přichází čas a už je tu, kdy lidé budou přicházet od východu a západu, a snažit se najít Boží Slovo, a nebudou moci ho najít.

Matouš 6:7

187 Když tedy přijdeš do shromáždění, hned první věc, když tam přijdeš, je tam hodně mluvení v jazycích a výkladů, a někdo vstane, a bude opakovaně citovat Písmo; to je tělesné. Zcela určitě! Bůh nám řekl, abychom se zbytečně neopakovali a co s Ním? Jestliže On to jednou napsal, pak tomu věříš. On to nemusí opakovat znovu. Jazyky a výklady jsou v pořádku, ale to má být bezprostředním poselstvím k církvi nebo k někomu, nikoliv nějaká tělesná věc, a podobně. A tak to můžeš dělat i ve všech ostatních věcech.

188 Jednoho dne přišli dva muži... vlastně muž se ženou a jiný muž se ženou (byli to mladí manželé), přišli na jedno místo a chtěli odjet jako misionáři do Afriky. A někdo se postavil a přinesl proroctví, přinesl jazyky, a výklad, že mají manželky toho druhého a že tomu tak nemá být, že se oženili s nesprávnou osobou. A tak se ti dva lidé rozešli a znovu oženili. Ten si vzal manželku toho a ten toho druhého... Ve vedoucí letniční denominaci! A pak odjeli do Afriky jako misionáři.

189 Bratře, kdyř jednou řpřisaháš, pak jsi vázán povinnostř k této řpřisaze, dokud tě smrt nerozlouří. Přesně tak. Opravdu, kdyř uděláš řpřisahu, jsi ří vázán.

190 To všechno jsou pouhé nesmysly! A to se posouvá dál tak, ře kdyř přijdeř do nějaké řírkve, pak to je buď... tak studené, formální nebo suché, takže duchovní teploměr klesl na padesát stupňř pod nulou. Lidé tam budou sedět jako bradavice v nálevu, roztrpřenř a lhostejnř, a svařtěnř. A jestli někoho uslyříte někde vzadu nebo v rohu, kdo trořku obřas zachrořtá „amen,“ (třm se cítř dotřenř); všichni budou natahovat krky jako husy, aby se ohlédli a podřvali se, co se vlastně stalo. Víte, ře je to tak. Neřřkám to jako vtřp. Tohle místo není pro vtřpkování. To je pravda. Jistě! Řřkám to proto, ře je to pravdou Evangelia.

191 A na druhé straně máte celou hromadu nesmyslř, tělesných emocř a řáděně a opravdové Slovo Bořř se nakonec ocitlo ve stavu, kde mřže sotva být slyřeno: ten starř střed cesty, Evangelium, to světlo na mé stezce (haleluja), krev Beránkova, láska Bořř, která nás odděluje od věcř tohoto světa.

192 „Mluvil jsi v jazycřch, bratře?“ Pak to nemář. Křřřel jsi tak, ře ti řel mráz po zádech? Viděl jsi ohnivě koule? Ó, nesmysl! Nic takového není!

Řřmanřm 8:16; 1. Korintřkřm 13:1-3; Galatskřm 5:22, 23

193 Uvěřil jsi v Pána Jeřřře Krista a přijal jsi Ho jako svého osobního Spasitele? A Duch Bořř dosvědřuje vařemu duchu, ře jste syny a dcerami Bořřmi, a váš řivot přinášř ovoce lásky, radosti, pokoje, shovřvavosti i dobroty, tichosti, mřrnosti, pak jsi křřřanem. Pokud to nemář, nejsem zvědav na to, co děláš. Pavel řekl: „I kdybych vydal své tělo ke spálenř jako oběť, i kdybych poznal všechna tajemstvř Bořř, i kdybych vřrou přenášel hory, i kdybych mluvil lidskřmi jazyky a andělskřmi, nic nejsem.“ A co s třm? Nejdřřive 1. Korintřkřm 13; řřesvědř se, jestli je to pravda nebo ne.

1. Korintřkřm 13:1

194 Nuže, teď vyhledejte v epiřtole ke Korintřkřm... ve 2. Korintřkřm 13, myslřm, ře je to tam. Nebo ne, je to buď I. nebo 2. Korintřkřm. 1. Korintřkřm, 1. Korintřkřm 13, je to tak, je to správně: „Kdybych mluvil jazyky lidř a andělř,“ oběma druhy, které mohou být vykládány a které nemohou být vykládány, „nejsem niřm!“ A tak k řemu dobrěmu mi to bude, abych si s těmito věcmř zahrával?

1. Korintským 13:2

195 „I kdybych porozuměl veškerým tajemstvím Božím.“ Proč odcházíte studovat do seminářů a snažíte se naučit tolik věcí? Raději dejte do pořádku svůj život s Bohem. Opravdu.

Matouš 12:39; Matouš 16:4; Lukáš 11:29

196 „I kdybych... ‚Ó, haleluja!‘“ Došli jste až tak daleko, že nemůžete mít shromáždění, dokud se nebude konat nějaká kampaň s uzdravováním nebo s nějakými zázraky: „Zlé a cizoložné pokolení hledá tyto věci.“ Co s tím chcete udělat?

Jan 3:16; 1. Korintským 13:2, 8, 10

197 Pavel řekl, že může dělat různé věci, dokonce i hory přenášet, ale i přesto ještě nic není. „Kde jsou jazyky, pomínou. Kde je poznání, obrátí se vniveč. Kde jsou prorocství, ta ustanou.“ Ale když přijde to, co je dokonalé, to přetrvává věčnost; a láska je dokonalostí! „Bůh tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal,“ (totiž, kdokoliv se chvěje, kdokoliv se třese, kdokoliv mluví, kdokoliv...) „kdokoliv v Něj věří, nezahyne, ale má život věčný.“ Věřte tomu, děti.

Efezským 2:8

198 Oni se to snaží udělat tak složité, *to* a *tamto*, zatímco se to slučuje v jedné jedině věci: ve tvé osobní víře v Boha. Je to tak. Zde je to řečeno, vírou (ne pocitem), vírou (ne emocí), vírou (ne senzací), ale vírou spasení jste; a to (Protože jsi hledal Pána? Protože jsi byl dobrým člověkem?), protože tě Bůh svou milostí předzvěděl a ustanovil tě k věčnému životu.

Jan 6:44; Jan 10:28, 29; Jan 17:2

199 Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec. A všem, kteří ke mně přijdou, dám život věčný. Nikdo je nevytrhne z mé ruky; oni patří Mně. Oni jsou navěky spaseni. Oni jsou moji. Nikdo je nevytrhne z ruky mého Otce; a On je tím, který mi je dal. Oni jsou mým darem lásky.“

Římanům 8:29, 30

200 „Všechny, které předzvěděl, povolal (On nepovolává nikoho, jedině, že byl předzvěděn); všechny, které povolal, ospravedlnil; všechny, které ospravedlnil, oslavil. A tak vidíte, nacházíme se v dokonalém odpočinutí.“

201 Nuže, jsem si vědom toho, že je mezi námi spousta legalistů; 99% z vás. Ale podívejte, jestliže to vezmete a uvědomíte si toto, že já se vám nesnažím něco mluvit...

202 Vy tedy říkáte: „Dobrá, bratře Branhame, vřdycky jsem si myslel, že musím udělat *to* nebo *ono*.“ V tom, co musíš udělat a co si

přeješ udělat, je tak veliký rozdíl, bratře. Ty jsi spasen ne proto, že jsi ohledně toho měl něco udělat, ty jsi spasen proto, že Bůh tě zachránil už před založením světa.

Zjevení 13:8; Zjevení 17:8

203 Poslyšte! Poslyšte toto! Bible říká ve Zjevení... Chci to teď vzít od začátku do konce. Bible říká ve Zjevení, že když přišla tato šelma, ona sváděla všechny na povrchu země. Dělala to ta šelma. „Sváděla všechny na povrchu země, jejichž jména nebyla zapsána v Beránkově knize života od začátku probuzení; zní to správně? Dobrá, od tehdy, kdy kazatel kázal to silné kázání; od tehdy, kdy byl tento člověk uzdraven? Od založení světa!“

Zjevení 5:12; Zjevení 13:8

204 Kde byl Ježíš zabit? Na Golgotě? Nikoliv, pánové! Ježíš byl zabit před založením světa. „Hle, Beránek Boží zabitý před založením světa!“ Bůh na počátku, když viděl hřích, On viděl, co se stane, On vyřkl Slovo a Ježíš byl zabitý před založením světa. A každá spasená osoba (spasena na základě Bible), tehdy, když byl Beránek zabit v Boží mysli před založením světa; ty jsi byl zahrnut do toho spasení už tehdy. A tak co s tím chceš teď udělat?

Jan 15:16; Římanům 9:16; Efezským 1:4

205 To je Bůh! Požehnáno buď jméno Páně! „Je to Bůh, který působí; ne ten, kdo chce nebo ten kdo běží, ale Bůh, který se smilovává.“ Jestliže byl Ježíš zabit před založením světa, trvalo to čtyři tisíce let, než se to nakonec událo. Ale když Bůh již tehdy promluvil, každé slovo Boží bylo pevné; ono je neměnné, ono je nedělitelné, ono nemůže zklamat. A když Bůh zabil Syna před založením světa, On byl již tehdy zabitý tak, jako potom na Golgotě. Když Bůh toto vyřkl, je to hotová věc. A zapamatujte si, když Beránek byl zabit, tvé spasení bylo zahrnuto v této oběti, protože Bible říká, že vaše jména tam byla zapsána v Beránkově knize života před založením tohoto světa. Co s tím tedy uděláme? A co s tím děláme teď? Je to Bůh, který se smilovává! Je to Bůh, který tě povolává. Je to Bůh, který tě vybral v Kristu před založením světa. Ježíš řekl: „Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás. Já jsem vás znal před založením světa.“ Zde to máte.

206 A tak to z vás snímá veškerou hrůzu. „Ó, jsem zvědav, jestli vydržím? Nějak to zvládnou, sláva Bohu, jestli jen vydržím.“ To se nezakládá na tom, jestli vydržím nebo ne; ale jestli to udrží On, nebo ne. A On to už udělal. Ne to, co jsem udělal já. To je to, co udělal On. Je to pod zákonem vykoupení? Tuto malou věc bych chtěl ještě říci

závěrem:

207 Co kdyby nějaká stará klisna porodila malého mezka a ten malý mezek měl obě uši natržené, jeho oči by byly šilhavé, nohy zakřivené do ‚X‘ nebo do ‚O,‘ jeho ocas by trčel nahoru do vzduchu, jak hrozný pohled na takové zvíře. Jakže, kdyby ten mezek byl schopn uvažovat, řekl by: „Nuže, počkejte na okamžik! Když dnes ráno přijdou lidé z toho domu, říkám vám, že mě určitě praští po hlavě... oni mi nedají ani žrát; pohledte, jak hrozně vypadám. Já nemám ani tu nejmenší šanci.“

208 Dobrá, to je pravda, nemáš žádnou šanci. „Dobrá, narodil jsem se na tomto světě, ale koukejte, jak hrozně vypadám. A tak já — já — já, nemám žádnou šanci. Je to beznadějná situace. Beznadějný stav,“ vidíte.

209 Ale co kdyby jeho maminka byla opravdově poučená v zákoně? Jistě by řekla: „Synu, to je pravda. Ty jsi úplně neforemný a nejsi ani hoden jíst pokrm z této země. Je to tak, nejsi toho hoden. Ale synu, tak či onak jsi mým prvorozeným a víš co, narodil ses s právem prvorozenství, a kněz tě nepřijde prohlížet. Ale pro tvé jméno se musí najít nějaký nevinný beránek, který je bez poskvrny, on musí zemřít místo tebe tak, abys ty mohl žít.“

210 Dobrá, ten malý mezek může klidně svými kopyty vyhazovat do vzduchu a prožívat nádherný čas. Nezáleží na tom, kým on je, protože on nikdy nebude prohlížen soudcem (knězem), kněz bude prohlížet beránka. Ne mezka; beránka!

Efezským 1:13; Kolossenským 3:3; 1. Janova 3:9

211 A je to Kristus, kterého prohlíží Bůh, ne tebe. Je to Kristus! A jestli v něm nebude nalezena chyba; a jak by v něm mohla být nalezena nějaká chyba? A jak On může najít nějakou vadu v tobě, když jsi přece zemřel a tvůj život je skryt v Kristu skrze Boha, a zapečetěn Duchem Svatým? „Ti, kteří jsou narozeni z Boha, nehřeší, protože nemohou hřešit.“ Jak může takový hřešit, jestliže dokonalá Oběť leží na jeho místě? Bůh se nikdy na mě nedívá, On se dívá na Krista; poněvadž jsme v Kristu.

212 Nuže, jakmile miluji Krista, budu žít pro Něj. On by mě nikdy k sobě nepřitáhl, kdyby mě neznal. Jestliže mě Bůh dnes spasil s vědomím, že za šest týdnů o mě přijde, pak by popíral svůj vlastní záměr. Je to tak. V tom případě by nemohl znát ani budoucnost, kdyby mě spasil, a přitom ví... Proč by mě zachraňoval a přitom by věděl, že

mě ztratí? Bůh nedělá něco, co by následně vzal zpět, On není nějakým slabochem, aby nedodržel svá zaslíbení. Když tě spasil, je to na čas a na věčnost.

Římanům 8:16

213 Nuže, můžeš být podnícený a říkat: „Ó, ano, sláva Bohu, haleluja! Mluvil jsem v jazycích, křičel jsem. Já to mám. Haleluja!“ To ještě nemusí znamenat, že to máš. Ale bratře, jestli něco zde uvnitř je zakotveno v Kristu, pak ovoce Ducha provázejí tuto věc. My dosvědčujeme, náš duch dosvědčuje spolu s Jeho Duchem, že jsme syny a dcerami Božími. Prosím, abyste to přijali, přátelé.

Kolossenským 2:18

214 Mohl bych vás tu držet celou noc a mluvit o tom. Já to prostě miluji. Miluji i vás. Vracím se občas do této malé modlitebny, tak dlouho, dokud mě Bůh zachová při životu. Rád bych vás viděl zakotvené a upevněné ve svaté víře. Nechci vás vidět zmítané každým malým větrem přicházející nauky a chvějící se, a dovádějící, a majíce trochu krve na svých rukou nebo mrazení ve vašich tvářích nebo něco jiného nebo dívajících se na nějaká světla před sebou nebo v nějakém druhu sobeckých záležitostí, jak říká Bible: „Nadutí ve svých srdcích a nevidí nic.“ Je to tak. Rád bych vás viděl pevně zakotvené ve Slovu; pokud to je: „Tak praví Pan,“ stůjte za tím, žijte tím. To je Urim a Thumim pro dnešek; Bůh chce, abyste skrze něj žili. Jestliže něco není ve Slovu, zapomeňte na to; žijte pro Boha, žijte pro Krista.

Žalm 51:12

215 A jestli vaše srdce začíná scházet na scestí, víte, že se s vámi něco stalo, vraťte se k oltáři a řekněte: „Kriste, obnov radost mého spasení. Naplň mě tou láskou, kterou jsem kdysi měl, kdesi je poškozené těsnění, které uniká, Pane. Zřejmě jsem se v něčem provinil, učíš mě znovu svatým. Abych stal, ó, Pane, nemohu nic udělat, nejsem schopen zanechat *to* nebo *ono*. Vyhlížím k Tobě, abys to ze mě sňal, Pane, já Tě miluji.“

216 A až odejdeš od oltáře, budeš novým člověkem v Kristu Ježíši. Nebudeš závislý na své církvi, závislý na svém knězi, závislý na svém pastorovi. Budeš závislý na krvi Pana Ježíše: „Milostí spasení jste.“

Modleme se:

217 Pane, tak mocné učení. Je načase, aby tento malý sbor obdržel hutný pokrm a už ne jen mléko Slova. Doposud jsme vyrůstali na mléku, bylo nám podáváno jako nemluvněti z láhve. Ale musíme se dostat k hutným pokrmům, protože se v tomto dni už připozdívá. Veliké

a nebezpečné časy jsou nablízku, a ještě větší trable leží před námi. A my víme, že ty časy už nebudou nikdy lepší. Víme, že jsme na konci; ten čas se bude stále zhoršovat a zhoršovat, dokud nepřijde Ježíš; je to na základě Písem.

218 V tomto životě jim už nemůžeme nic lepšího slibovat. Ale v tom budoucím životě, jim můžeme slíbit věčný život skrze tvé Slovo, jestli jen věří Synu Božímu a přijímají Ho jako smíření, jako Toho, který zaujal jejich místo, jako Toho, který snal jejich hříchy. Dej to teď.

219 Ať se nevěřící stanou věřícími. Ať církevní vyznavači nacházející se zde dnes večer, kteří jsou vyznavači náboženství a pouze se v církvi příživují, nechť by přijali prožití s Bohem, ať do jejich srdce vstoupí taková láska, že budou plakat nad svými hříchy, a umřou sami sobě, a narodí se znovu skrze Duchu Svatého, a stanou se tichými, a krotkými, milujícími, naplněni radostí, a požehnáním: žijící takovým životem, až budou solí, a lidé kolem nich se stanou žíznivými, aby jim byli podobni. Uděl to, Pane, protože o to prosíme v Jeho jménu s našimi skloněnými hlavami.

220 Jsem zvědav, jestli se tu nachází někdo, kdo by chtěl říct: „Bratře Branhame, kdybych byl v této době zvážen na Boží váze, tak bych nikdy, nikdy, nikdy nebyl schopen splnit požadavky, o kterých jsi mluvil dnes večer. Chci, abys mě vzpomněl v modlitbě, abych mohl změnit své stezky a aby Bůh vstoupil do nitra, a odstranil ty nesmysly z mého života, a učinil mě opravdovým křesťanem.“ Zvedli byste své ruce, pokud chcete, abych se za vás modlil? Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej, tam vzadu. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej, pane. Bůh ti žehnej, vysoký bratře. Bůh ti žehnej, sestro.

*Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh zástupů,
nebesa a země plná jsou Tebe,
nebesa a země oslavují Tebe,
ó, Pane nejvyšší. Svátý,.....*

221 V souladu s tím, jak nyní uvažujete, se modlete tak, jak to pociťujete na základě svého přesvědčení, že jste byli na omylu a chcete být v pořádku; nezvednete své ruce? Řekněte: „Bože, učiň mne tím, čím mám být.“ Bůh ti žehnej, malá paní. „Bože, učiň mne tím, čím mám být.“ Bůh ti žehnej, bratře, sestro, tobě, tobě; i tam tobě. Den pomalu končí. Víím, že je to tvrdé přátelé, ale je lepší poznat pravdu teď.

222 A teď se ve ztišení modleme:

Svatý, svatý, svatý, pán bůh...

(Pouze on je svatý)

*Nebesa a země plná jsou tebe,
Nebesa a země tě chválí,
Ó, pane nejvyšší.*

223 Nebeský Otče, když slunce večer zapadá a na stromech posedávají červenyky se svými blízkými, všichni ptáci odlétávají do svých hnízd; holubi odletí a posadí se někde na elektrickém vedení, vysoko, aby byli mimo dosah hadů, kteří by je mohli v noci trápit, oni tam usednou, a budou vrkat jeden na druhého, dokud neusnou. A potom slunce zajde.

224 Jednoho dne se i my přiblížíme této hodině, nadejde západ slunce. Nevím, kdy se to stane, Pane. Ale dnes večer tu jsou lidé, kteří jsou přesvědčeni, že byli špatní a chtěli by také přijít na toto místo... Jako Lincoln k tomu došel, když umíral, on řekl: „Otočte moji tvář k západu slunce.“ A začal: „Otče náš, který jsi v nebesích...“

225 Jako Moody ve svém stáří, řekl: „Copak to má být smrt? Je to přece můj korunovační den.“

Jan 6:37

226 Ó, Ty, který jsi věčný, přijmi je právě teď pro jejich víru; zatímco sedí na svých místech. Ty jsi zaklepal na jejich srdce tam, kde sedí. Ať je to jejich oltář. To je ta chvíle, ve které je přijímáš, právě teď. Ty říkáš: „Kdo přichází ke mně, toho v žádném případě nevyvrhnu ven.“

227 A jednoho dne, když bude slunce zapadat, manžel nebo manželka se postaví vedle postele; a lékař opustí dům. Ó, svatý, svatý, nádherný, sladká chvíle ztišení krátce předtím, než slunce zapadne. Mohli bychom se tedy postavit a říct:

*Západ slunce a Večernice,
a jedno jasné zavolání pro mne;
a ať tam u závory není ani stín lkaní,
když vyplují na moře.*

Ezechiel 11:19, 20

228 Ó, Bože, dej jim to v této hodině, zatímco oni čekají, aby na ně sestoupilo Boží požehnání. Odejmi od nich zlost a všechno z tohoto

světa, odejmi to od nich a stvoř v nich nové srdce. Ty jsi řekl: „Já odejmu jejich staré srdce a dám do nich srdce masité, a pak vložím svého Ducha do jejich srdcí, a učiním, že budou chodit podle mých nařízení, a dodržovat má přikázání.“ Poněvadž to jsou nařízení lásky, nikoliv povinnosti. To vyplývá z lásky. A láska nás nutí k tomu, abychom tak dělali. Je to povinnost lásky, která nás k tomu vybízí. Je to naše povinnost následovat lásku. A modlím se, Bože, abys jim to dal do každého srdce, těm, kteří dnes večer zvedli své ruce.

229 A ti, kteří nezvedli své ruce, nechť by teď (z milosti) mohli své ruce zvednout, aby Tě přijali a byli naplněni tvým Duchem v oné tichosti, sladkosti, utišení, na té pokorné cestě a byli plní milosti, a mohli odejít z tohoto místa jako proměnění. Ó, jak pro ně budou ptáci jinak zpívat a jak jim každý bude připadat jinak po této hodině. Ó, Pane, nejvyšší.

*Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh země,
nebesa a země plná jsou Tebe,
nebesa a země oslavují Tebe,
ó, Pane, nejvyšší.*

230 Teď s vašimi skloněnými hlavami; ti z vás, kteří zvedli své ruce, aby byli přineseni v modlitbě, pociťujete, že k vám Bůh promluvil takovým způsobem? Ne skrze emoci, ale skrze něco ve vašem nitru. Pociťujete to, jako kdyby vám dal Bůh život věčný? Pociťujete to, jako kdybyste měli odejít z této modlitebny dnes večer jako jiní lidé? Nechcete dnes večer znovu zvednout své ruce? Bůh ti žehnej, synu, Bůh ti žehnej, bratře. Bůh ti žehnej, sestro. Bůh žehnej, tobě. Tak je to. „Budu dnes večer odcházet z této modlitebny jako nový člověk.“ Jako novorozené nemluvně v Božím království...

Skutky 2:47; Skutky 5:14

231 Co se stalo? Víím, že existuje pravidlo přicházet k oltáři: to je metodistický oltář... metodistické pravidlo, chtěl jsem říct. Bylo to zavedeno v Metodistické církvi za dnů Johna Wesleye. Za biblických dnů to nikdy nebylo; „Kteříkoliv uvěřili, byli připojeni k církvi.“ Můžeš uvěřit na kterémkoliv místě. Na poli, na ulici, kdekoliv. Kdekoliv, na tom nezáleží, prostě ti, kteří přijali Krista jako osobního Spasitele. Je to dílo Ducha Svatého, které sestupuje do tvého srdce, když jsi uvěřil a přijal jsi Ho, přešel jsi ze smrti do života, a stal ses novým stvořením v Kristu Ježíši.

Neopomíjej mne, ó, milý Spasiteli,

(povstaňte)

*... slyš mé pokorné lkaní; zatímco voláš jiné,
neopomíjej mne.*

²³² Teď bych chtěl, aby tento mladý muž a ta paní, o které se domnívám, že by mohla být jeho ženou, kteří zvedli své ruce, přál bych si, abyste tam vzadu znovu zvedli své ruce; synu, oblečený do červeného saka a ty paní, která jsi přijala Krista jako osobního Spasitele. Ty, mladý muži, který tu sedíš na invalidním vozíku, jenž jsi přijal Krista, jako svého osobního Spasitele a pocítil jsi, že Bůh tě spasil. A také vy ostatní, tam vzadu, kteří zvedli své ruce, zvedněte je znovu, aby se lidé mohli rozhlédnout a mohli mít s vámi společenství.

²³³ Podejte si s nimi ruce vy, kteří stojíte blízko nich, řekněte: „Bůh ti žehnej. Vítám tě v Božím království, můj bratře, sestro.“ Společenství, to je to, co si přejeme. Bůh ti žehnej... Podej si ruku tady s tímto mladým mužem v invalidním vozíku. Pane, buď s ním. To je správné, vítáme vás ve společenství Ducha Svatého.

Skutky 2:38, 39

²³⁴ Jestliže jste ještě nikdy nebyli pokřtěni a přejete si dát se pokřtít, udělejte to, a řekněte o tom pastorovi. Bazén je dnes večer plný vody, pokud chcete být dnes večer pokřtěni. Všechno je připraveno. (Konal se dnes křest?) Ale bazén je připraven, pokud by někdo chtěl být pokřtěn. Bible říká: „Čiňte pokání každý jeden z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů a přijmete dar Ducha Svatého. Protože to zaslíbení je pro vás a vaše děti, a všechny, kteří jsou daleko, kteréhokoli povolá Pán, náš Bůh.“

²³⁵ Milujete Ho? Zvedněte své ruce. Ó, není On nádherný? Jak se vám líbí kniha k Židům? Milujete ji? Nádherné. Nuže, je to korekce. Ó, je to strohé. Je to přímé. Ale my to milujeme; je to právě takové, jaké si to přejeme. Nechceme, aby to bylo jiné.

Galatským 1:8, 9

²³⁶ Nuže, věříte, že Pavel měl autoritu, aby to takovým způsobem kázal? Pavel řekl: „I kdyby přišel anděl a zvěstoval jiné Evangelium, budiž proklet.“ Souhlasí to? A tak my Ho milujeme z celých našich srdcí.

²³⁷ Nyní bych chtěl poprosit pastora, aby sem na chvíli přišel,

našeho nejvzácnějšího bratra Neville a on k vám ještě krátce promluví. A teď, bude-li vůle Páně, uvidíme se ve středu večer a uděláme vhodná opatření ohledně návštěvy u bratra Grahama Snellinga, během jednoho večerního sborového shromáždění. A pak se vrátíme sem a budeme pokračovat v kázání na 7. a 8. kapitolu, v nejbližší středu večer. Bratře Neville.

